

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΗΣ

ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΔΗΛΩΣΗ

1. Του **Ιωάννη Φιλιππάκη του Νικολάου**, κατοίκου Αθηνών, οδός Ερατοσθένους αρ. 1 και Λεωφ. Βασιλέως Κωνσταντίνου, με Α.Φ.Μ. 040045036.
2. Του **Αλέξανδρου Τάρκα του Γεωργίου**, κατοίκου Αθηνών, οδός Ερατοσθένους αρ. 1 και Λεωφ. Βασιλέως Κωνσταντίνου, με Α.Φ.Μ. 042950702.

ΚΑΤΑ

1. Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ**» και το διακριτικό τίτλο «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ Μ.Μ.Ε. Α.Ε.**», που εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού αρ. 340, με Α.Φ.Μ. 800745939, ως νομίμως εκπροσωπείται.

2. Του **Ιωάννη Πρετεντέρη**, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού αρ. 340, εκδότη της εφημερίδας «**ΤΟ ΒΗΜΑ**» και δημοσιογράφου/αρθρογράφου της εφημερίδας «**ΤΑ ΝΕΑ**», αμφοτέρων ιδιοκτησίας της άνω εταιρείας με την επωνυμία «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ**» και με διακριτικό τίτλο «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ Α.Ε.**».

3. Του **Λευτέρη Θ. Χαραλαμπίδου**, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού, αρ. 340, **Διαχειριστή – Διευθυντή των ιστοσελίδων «www.in.gr» και «www.tanea.gr»**, ιδιοκτησίας της άνω εταιρείας με την επωνυμία «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ**» και με διακριτικό τίτλο «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ Α.Ε.**».

Της **Αργυρώ Τσατσούλη**, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού, αρ. 340, **Διευθύντριας Σύνταξης** στις ιστοσελίδες «**www.in.gr» και «www.tanea.gr»**, ιδιοκτησίας της άνω εταιρείας με την επωνυμία «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ**» και με διακριτικό τίτλο «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ Α.Ε.**».

Του **Μάνου Μίχαλου**, κατοίκου Καλλιθέας Αττικής, επί της Λεωφόρου Συγγρού, αρ. 340, **Διευθυντή Σύνταξης** στις ιστοσελίδες «**www.in.gr» και «www.tovima.gr»**, ιδιοκτησίας της άνω εταιρείας με την επωνυμία «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ**» και με διακριτικό τίτλο «**ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ Α.Ε.**».

Α. Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡ. 25/2022 ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡ. 86 ΠΑΡ. 4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, την 30^η-06-2022 εκδόθηκε το υπ' αρ. 25/2022 βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος, το οποίο έκρινε ως αναληθείς και ανυπόστατους τους διαλαμβανόμενους στην από 26-02-2020 προφορική καταγγελία ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής και την υπό στοιχεία ΑΒΜ: Ε2020/1111 μήνυση προς τον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών ισχυρισμούς του Σάμπυ Μιωνή, αναφορικά με την υπόθεση της δήθεν σκευωρίας της Novartis, με την οποία ασχολήθηκε εκτενώς ο εγχώριος Τύπος. Συγκεκριμένα, το βούλευμα, όπως και η πρόταση της Αντεισαγγελέως κ. Ε. Μετσοβίτου-Φλουρή, έκρινε τα κάτωθι αποσπασματικώς παρατιθέμενα:

ΕΠΙΔΕΧΘΗΚΕ
Σήμερα στις 15/12/23 ώρα 15:34
Ο Δικαστικός Επιμελητής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΣ
ΣΟΦΙΑΣ 12-14 & ΣΦΑΚΙΟΣ 33 ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 10682
ΤΗΛ 69820315 295

«...Παρότι δε φέρεται ότι στη συνάντηση αυτή έγινε απόπειρα από τους ως άνω παρευρισκόμενους κατηγορουμένους να αποσπάσουν με εκβιαστικό τρόπο χρηματικό ποσό από τον μηνυτή, χρηματικό ποσό που δεν προερχόταν από νόμιμη αιτία και παρά τις σοβαρές απειλές που διατυπώθηκαν εναντίον του (Μιωνή), παραδόξως και περιέργως οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των δύο πλευρών συνεχίστηκαν και οι νομικοί τους παραστάτες επεχείρησαν, να εξευρεθεί κοινής αποδοχής τρόπος επίλυσης και διευθέτησης της υπάρχουσας μεταξύ των αντιδίκων μερών υφισταμένης διαφοράς, με συνεχή ανταλλαγή εκατέρωθεν μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αλληπάλληλων συναντήσεων και τηλεφωνικών συνομιλιών, από το περιεχόμενο όμως των οποίων ουδόλως συνάγεται, ούτε καθ' υποψίαν, ότι υφίσταται κλίμα «εχθρικό», ή τουλάχιστον έντονης επιφύλαξης και προβληματισμού, όπως θα ήταν αναμενόμενο ενόψει της προηγηθείσας απόπειρας εκβίασης σε βάρος του.»

«...η πλευρά του μηνυτή δεν εμφανιζόταν αδύναμη και ανίσχυρη, ώστε να υπάρχει πρόσφορο έδαφος για εκβιαστικές συμπεριφορές εναντίον της, αλλά απεναντίας διέθετε σημαντική νομική υποστήριξη και δυνατά ερείσματα υπέρ της. Το γεγονός δε ότι παρότι φέρεται, ότι η πράξη της εκβίασης έλαβε χώρα για πρώτη φορά την 10-3-2016 και διήρκησε, κατά το κατηγορητήριο για δύο χρόνια από Μάρτιο 2016 μέχρι τον Μάρτιο 2018, ενώ παράλληλα συνεχιζόταν οι συνομιλίες προς εξεύρεση συμφωνίας και λύσης σε κλίμα ηρεμίας και αμοιβαιότητας, αποδυναμώνει πλήρως τον ισχυρισμό του μηνυτή περί δήθεν εκβίασης εκ μέρους των συγκεκριμένων κατηγορουμένων ,με τον τρόπο τουλάχιστον που ιστορείται. Επί πλέον των ανωτέρω, δημιουργούνται εύλογα ερωτηματικά για το γεγονός ότι ο μηνυτής Μιωνής, παρότι φέρεται ότι υφίστατο τόσο σοβαρή και έντονη εκβιαστική συμπεριφορά και δράση εναντίον του και για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα και παρότι διέθετε ισχυρή και έγκυρη νομική υποστήριξη και καθοδήγηση, ο ίδιος δε, ως επιτυχημένος επιχειρηματίας με διεθνή επιχειρηματική και οικονομική δραστηριότητα, ασφαλώς διέθετε όλες τις ικανότητες, που είναι χρήσιμες και απαραίτητες στην αντιμετώπιση παρόμοιων καταστάσεων, επέλεξε να καταθέσει την μήνυση του σε βάρος των Φιλιππάκη, Τάρκα και Παπαδάκου μόλις την 26-2-2020, αμέσως μετά την από 10-2-2020 απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας, τη δε μήνυση σε βάρος του κατηγορουμένου δικηγόρου Μαργωμένου την 1-12-2020...»

«δεν προέκυψε ότι αποκλείσθηκε ή κάμφθηκε το αυτοπροαίρετο των αποφάσεών του έναντι των αντιδίκων του, αντιθέτως υπερασπιζόταν τα συμφέροντά του δυναμικά μέσω της δικαστικής οδού και ασφαλώς υπό την καθοδήγηση των νομικών συμβούλων του.»

«...δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο ότι οι κατηγορούμενοι Φιλιππάκης και Παπαγγελόπουλος είχαν εννορηστρώσει και καταστρώσει σχέδιο εις βάρος του μηνυτή Μιωνή...»

«...Επίσης δεν προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος Παπαγγελόπουλος ενεργώντας από κοινού με τον Φιλιππάκη, και προκειμένου να εξαναγκάσουν τον Μιωνή να ενδώσει στην ικανοποίηση της απαίτησης καταβολής του ζητούμενου χρηματικού ποσού, πρόβαλε τη δυνατότητα τους να προκαλέσουν μέσω των εισαγγελικών λειτουργιών ποινικές διώξεις εναντίον του Μιωνή και των στενών συνεργατών του, όταν μάλιστα εξ αντικειμένου δεν μαρτυρείται τέτοια δυνατότητα, όσοι δε εισαγγελικοί και δικαστικοί λειτουργοί χειρίσθηκαν τις ποινικές υποθέσεις του Μιωνή και των συνεργατών του ενήργησαν σύμφωνα με την προσωπική τους κρίση και συνείδηση και όχι κατόπιν παρώθησης, οδηγιών και υποδείξεων των κατηγορουμένων αυτών...»

«...Κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων φρονούμε ότι δεν υπάρχουν θεμελιωτικά στοιχεία τέλεσης από τους κατηγορούμενους Παπαγγελόπουλο και Φιλιππάκη της πράξης της απόπειρας εκβίασης από κοινού σε βαθμό κακουργήματος και συνάμα της δωροληψίας πολιτικού αξιωματούχου (από Παπαγγελόπουλο) σε βάρος του Μιωνή...»

«...δεν στοιχειοθετούνται αντικειμενικά οι πράξεις αυτές δεν μπορεί να γίνει λόγος για θεμελίωση ποινικής ευθύνης των φερομένων ως συνεργών στις πράξεις, λόγω του παρακολουθηματικού χαρακτήρα της συνέργειας- συνδρομής έναντι της πράξης του φυσικού αυτουργού και συνεπώς δεν ανακύπτει ευθύνη των φερομένων ως συνεργών των φυσικών αυτουργών κατηγορουμένων και ειδικότερα των 1) Παπαδάκου και Τάρκα στην απόπειρα εκβίασης από κοινού φερομένη ως τελεσθείσα από τον Παπαγγελόπουλο και τον Φιλιππάκη και στη δωροληψία πολιτικού αξιωματούχου φερομένη ως τελεσθείσα από τον Παπαγγελόπουλο, 2) Φιλιππάκης στη δωροληψία πολιτικού αξιωματούχου από Παπαγγελόπουλο και 3) Μαργωμένος στην απόπειρα εκβίασης από κοινού φερομένη ως τελεσθείσα από τον Παπαγγελόπουλο και τον Φιλιππάκη. Μετά ταύτα δεν προκύπτουν θεμελιωτικά στοιχεία σε βάρος όλων των προαναφερομένων κατηγορουμένων, οι οποίοι φέρεται να εμπλέκονται και στην πράξη της συμμορίας-οργάνωσης για την τέλεση των αξιοποιήσιμων πράξεων της απόπειρας εκβίασης από κοινού σε βαθμό κακουργήματος και της δωροληψίας πολιτικού προσώπου και πρέπει να μη γίνει κατηγορία σε βάρος τους για την πράξη αυτή...»

Συνεπώς, το υπ' αριθμ. 25/2022 βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος έκρινε να μη γίνει κατηγορία σε βάρος μας για καμία από τις άνω αποδιδόμενες σε εμάς αξιόποινες πράξεις.

B. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

1. Την 29^η-02-2020 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Γνώμες» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο [Twitter/X](https://twitter.com/jpretenteris/status/1233822576926916611) (@jpretenteris)(ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1233822576926916611>) το άρθρο του με τίτλο «**Το σχέδιο που δεν έπιασε**», το οποίο έχει επί λέξει ως κάτωθι:

ΤΟΥ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Το σχέδιο που δεν έπιασε

Οσο παρακολουθούμε από κοντά τις εξελίξεις στην υπόθεση Παπαγεωργίου δεν μπορούμε παρά να αναλογιστούμε δύο πράγματα. Πρώτον, ότι οι συνθήκες δημοκρατίας στήθηκαν ένας ολόκληρος παραδοσιακός και παρακρατικός μηχανισμός στην υπηρεσία ενός πολιτικού σχεδίου. Τον σχεδίο που κινικά αποκάλυψε ο Πολάκης λέγοντας πως «θα κερδίσουμε τις εκλογές αν βάλουμε κάποιους φίλους» (ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, 17/10/18).

Δεύτερον, ότι ο μηχανισμός αυτός αποδείχτηκε τόσο σοβαρός, ανεγνώριτος κι ανέναντος ώστε όχι μόνο δεν κατέρρευσε να υπηρετήσει το σχέδιό του, αλλά τώρα εξελίσσεται σε μισομνηστικό για την κυβέρνηση που τον εξόρισε. Για να το πω με απλά λόγια. Η απορρόφηση ολόκληρου του σχεδίου υμνονοείται από την παρομοίωση ομοειδητήτων εκείνων που ανέλαβαν να το εκτελέσουν. Ευτυχώς για τη δημοκρατία μας!

ΕΝΑΣ ΕΜΠΕΙΡΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ της Κεντροδεξιάς μου έλεγε προ ημερών μεταξύ σοβαρού και αστείου: «Δυσκολεύομαι έως πρόφαση να πιστέψω στην ύπαρξη του «κυκλώματος Ραπούντιν», διότι δεν περνάει από το μυαλό μου ότι υπάρχει σοβαρός άνθρωπος που θα μπορούσε να αναθέσει την οιοδήποτε σοβαρή δουλειά στον Παπαγεωργίου!»

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ για την αρχική υπόθεση Novartis (εξαουρμένων δηλαδή των πολιτικών που προστίθενται για τους γνωστούς λόγους...) αποδεικνύεται ότι οι εισαγγελέες δεν διάβησαν στην πραγματικότητα ούτε ένα σοβαρό στοιχείο ικανό να στύξει στο εδάωλο έτσι και τον τελευταίο γιατρό. Όσοι πήγαν σθεναρώσαν.

Σε σημείο που με έχει εκπληκτικό προβληματισμό πως είναι δυνατόν κάποιος να πιστέψει ότι ένα τόσο κινικό και φλυαίο πολιτικό σχέδιο θα μπορούσε να υλοποιηθεί μέσω από ένα σχεδόν αστέιο ανάρμο με φοιτηρούς πρωταγωνιστές.

ΕΥΤΥΧΩΣ Ή ΔΥΣΤΥΧΩΣ, οι «κουκουλοφόροι που όλοι ξέρουμε ποιοι είναι» παραπέμπουν περισσότερο σε νεώτερο επιθεώρησης παρά σε μάρτυρες που σπαράζει η καρδιά τους για το δημόσιο συμφέρον.

- Οραζόμενοι στο πανελόνια που φορά, δίλωσι κάποιος στιγμή κατά την κατάθεσή της στη ΓΑΔΑ η μάρτυρας «Αικατερίνη Κελλόν».
- Σας πιστεύω στο φουστάνι που φοράω, ήταν η απόντην του Αθ. Πιζέρη.

Μιγάω μας, θα μπορούσε να το παίξει κι ο μακαρίτης ο Βουτσός!

ΣΥΝΕΠΙΣ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ υπάρχει. Αλλά η απόντην που έσω στο ερώτημα αυτό είναι απορριπτική απλή. Δεν νομίζω ότι τους ενδιαφέρει τόσο να υλοποιηθεί το σχέδιό τους, όσο να προλάβουν να κάνουν εκλογές πριν αποκαλυφθεί και καταρρεύσει. Ήθελάν να το ενταγροποιήσουν, ακόμη κι αν δεν κατάφεραν να το ολοκληρώσουν.

ΜΙΑΝ ΠΕΡΙΠΤΩΝ η ίδια λογική με τις Πρόφες. Γνωρίζουμε από το πρακτικό του συμβουλίου πολιτικών αρχηγών στο Σκόπιο (έγινε τον Ιανουάριο 2018 και ακολούθησε τη συνάντηση Τσίπρα - Ζάεφ στο Νταβός) ότι ο Τσίπρας είχε ενημερώσει τον συνομιλήτή του πως σχεδίαζε να κάνει εκλογές αμέσως μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, δηλαδή τον Σεπτέμβριο 2018. Γνωρίζουμε ότι είχε διαβεβαιώσει τον «συγκυβερνήτη» Π. Καμμένο πως η συμφωνία δεν θα ολοκληρωθεί και πόνητες δεν θα κυρωθεί πριν από τις εκλογές ώστε να θέσει σε

διακράσια τη συνική της κυβερνητικής συνεργασίας τους. Γνωρίζουμε ότι ο σχεδιασμός του Τσίπρα για εκλογές τον Σεπτέμβριο 2018 ηνάτασε τελικά στον αέρα από την τραγωδία στο Μάτι, η οποία τον ανάγκασε να μεταθέσει το εαλωτικό χρονοδιάγραμμά του.

Η NOVARTIS ακολούθησε ένα ανάλογο σενάριο. Θυμίζω ότι το εντακτικό λάκτισμα για την υπόθεση δόθηκε στις 5/2/18, την επομήνη του συλλυπητηρίου στο Συναγμο για τη Μακεδονία και μετά τη γνωστή σύσκεψη στο Μέγαρο Μαξίμου.

Άλλες μέρες αργότερα η Βουλή παρέπεμψε τους δέκα πολιτικούς αντιπάλους της κυβέρνησης για τη διερεύνηση των ό εθωνών τους (22/2/18). Πρακτικά δεν υπήρχε περίπτωση να ολοκληρωθεί η διερεύνηση στο διάστημα έως τον Σεπτέμβριο 2018. Θα πηγαίναμε λοιπόν στις εκλογές με δέκα πολιτικούς αναμυαλωτά και μια ακατάσχετη φιλωλογία του παρακρατικού Τύπου για την ενωλή τους.

ΜΗ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ στην Προανακριτική έφρασε πλέον σε θέση να γνωρίζουμε και επισήμως τον ρόλο που έπαιξε μια σκεπτική και επιδοτούμενη «ερευνητική δημοσιογραφία» στην υπηρεσία του παρακράτους.

Το ανάρμο αυτό ενισκείται από τον Αντισυγγέλο του Αρείου Πάγου Ι. Αγγελή, ο οποίος κατέθεσε ότι η τότε κυβέρνηση σε συνεννόηση με την τότε Εισαγγελέα του Αρείου και τη τότε Γενική Επιθεωρήτρια σχεδίαζε να προφυλάσσει τον Σεπτέμβριο 2018 (δηλαδή παραπονήτες εκλογών...) τους Α. Σαρμά, Α. Γεωργιάδη και Α. Λορέντο (συμπληρωματικά κατάθεση στον Αρειο Πάγο, 3/2/2020).

Με άλλα λόγια κι ακριβώς όπως με τις Πρόφες, το σκεπτικό που είχε στηθεί θα κατέρρευε, αλλά με τελεολογία. Όταν δηλαδή θα είχε κάνει τη δουλειά του.

ΟΦΕΙΛΩ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΩ ότι δεν γνωρίζω τι θα είχε αποδοσει αυτό το αρχικό σχέδιο του Τσίπρα. Κανείς δεν γνωρίζει. Μπορεί κάτι καλύτερο για τον ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί και όχι. Οήτως ή άλλως οι πολιτικοί σχεδιασμοί τους περιλαμβάνουν συνήθως μια δόση αυτοπέτης με ένα άρρημο ψευδοισόθεσιν.

Είναι βέβαιο όμως ότι οι εκλογές θα είχαν γίνει σε ένα κλίμα βαθύτατου διασπομού κι απίστευτης πόλωσης. Με ανιστολόγητες πηλές και συνάψεις για το εθνικό σύνολο.

Τελικά δεν το κατέφεραν, αλλά το σκέφτηκαν. Το σχεδίασαν. Το προσπάθησαν. Μισοάβησαν όμως το Μάτι. Κι είναι σίγουρα τραγικό να σκεπτεί κανείς ότι μια τραγωδία έφρασε τη χώρα από μια καταστροφή.

Σε συνθήκες δημοκρατίας στήθηκε ένας ολόκληρος παραδοσιακός και παρακρατικός μηχανισμός στην υπηρεσία ενός πολιτικού σχεδίου. Τον σχεδίο που κινικά αποκάλυψε ο Πολάκης λέγοντας πως «θα κερδίσουμε τις εκλογές αν βάλουμε κάποιους φίλους».

Ενας έμπειρος πολιτικός της Κεντροδεξιάς μου έλεγε προ ημερών μεταξύ σοβαρού και αστείου: - Δυσκολεύομαι έως πρόφαση να πιστέψω στην ύπαρξη του «κυκλώματος Ραπούντιν», διότι δεν περνάει από το μυαλό μου ότι υπάρχει σοβαρός άνθρωπος που θα μπορούσε να αναθέσει την οιοδήποτε σοβαρή δουλειά στον Παπαγεωργίου!

Το εν λόγω άρθρο δημοσιεύθηκε τρεις (3) ημέρα μετά την κατάθεση του Σάμπυ Μιωνής ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής στις 26-02-2020, η οποία είχε συσταθεί για τη διερεύνηση της υπόθεσης της «Novartis». Ο Σάμπυ Μιωνής κατονόμασε αμφοτέρους

ημάς, τον πρώην αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης Δημήτριο Παπαγγελόπουλο και την δημοσιογράφο Ιωάννα Παπαδάκου και μας κατηγορήσε, μεταξύ άλλων, για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης («συμμορίας») και εκβίαση. Συνεπώς, πέραν της άνω κατάθεσης, δεν υπήρχαν άλλα στοιχεία για την εν λόγω υπόθεση κατά το χρόνο δημοσίευσης του άρθρου.

Παρά ταύτα, ο 2^{ος} εξ υμών αναφέρει τους κάτωθι συκοφαντικούς και δυσφημιστικούς ισχυρισμούς:

α) *«Όσοι παρακολουθούμε από κοντά τις εξελίξεις στην υπόθεση Παπαγγελόπουλου, δεν μπορούμε παρά να αναλογιστούμε δύο πράγματα. Πρώτον, ότι σε συνθήκες δημοκρατίας στήθηκε ένας ολόκληρος παραδικαστικός και παρακρατικός μηχανισμός στην υπηρεσία ενός πολιτικού σχεδίου».*

Ο 2^{ος} εξ υμών, σε μια προσπάθεια να δημιουργήσει εντυπώσεις στο αναγνωστικό κοινό, παρουσιάζει στο άρθρο του την καταγγελία του Σ. Μιωνή καθ' ημών περί σύστασης συμμορίας ως ένα γεγονός που έχει συμβεί, δηλαδή ότι έχει στηθεί ένας ολόκληρος παραδικαστικός και παρακρατικός μηχανισμός, χωρίς να αναφέρει ότι η εν λόγω υπόθεση ερευνάται ή πρόκειται να ερευνηθεί. Φυσικά, ο εν λόγω ισχυρισμός είναι καθ' όλα ψευδής, αφού τελικώς απαλλαχθήκαμε με βούλευμα από την εν λόγω υπόθεση. Επίσης, ο 2^{ος} εξ υμών, με τον άνω ισχυρισμό του, προβαίνει σε ευθεία παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητάς μας, το οποίο προστατεύεται συνταγματικώς.

β) *«ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ στην Προανακριτική, είμαστε πλέον σε θέση να γνωρίζουμε και επισήμως το ρόλο που έπαιξε μια σκοτεινή και επιδοτούμενη «ερευνητική δημοσιογραφία» στην υπηρεσία του παρακράτους».*

Ο εν λόγω ισχυρισμός του 2^{ου} εξ υμών είναι επίσης συκοφαντικός προς το πρόσωπο αμφοτέρων ημών. Αρχικά, θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι ο Ι. Πρετεντέρης όταν γράφει μετά τις καταθέσεις, και μάλιστα με έντονη γραμματοσειρά και κεφαλαία γράμματα, εννοεί μετά την κατάθεση του Σ. Μιωνή, που μας ενέπλεξε σε αυτή την υπόθεση και τις καταθέσεις τριών εισαγγελέων. Περαιτέρω, παρουσιάζει ξανά σαν μια είδηση, ένα γεγονός τις αιτιάσεις του Σ. Μιωνή, όταν γράφει επιλέγει *«είμαστε πλέον σε θέση να γνωρίζουμε και επισήμως»*, το οποίο είναι βεβαίως ψευδές, καθώς δεν είναι δυνατό να γνωρίζει κανείς – πολλώ δε μάλλον και επισήμως – ούτε το ρόλο της ερευνητικής δημοσιογραφίας στην εν λόγω υπόθεση ούτε το γενικότερο πλαίσιο της υπόθεσης, αφού τότε βρισκόταν υπό διερεύνηση. Τέλος, ο ισχυρισμός περί *«σκοτεινής και επιδοτούμενης ερευνητικής δημοσιογραφίας στην υπηρεσία του παρακράτους»* πέρα από αβάσιμος, ψευδής και αναπόδεικτος, καθώς κανένας εισαγγελέας ή μάρτυρας που κατέθεσε ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής δεν έκανε λόγο για επιδοτούμενη ερευνητική δημοσιογραφία, είναι προδήλως δυσφημιστικός προς το πρόσωπο μας.

2. Την 01^η-03-2020 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Πολιτική» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα «www.tovima.gr» (ιδ. <https://www.tovima.gr/print/politics/na-dosei-lfti-marevacr/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1275093656823791620>) το άρθρο του με τίτλο **«ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΤΗ ΜΑΡΕΒΑ!»**, το οποίο έχει επί λέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

• Εδώ, Ρασιπούτη,

Οι εύκολες λύσεις όμορφα καιγονται

Οι εικόνες που είδαμε στα νησιά του Βορείου Αιγαίου δεν κολλοκούν κανέναν. Ούτε την κυβέρνηση, ούτε τις τοπικές αρχές, ούτε την αντιπολίτευση, ούτε τις δύσμετες ασφαλείας, ούτε τους κατοίκους. Δείχνουν μια κοινωνία ανήκανη να αυχτηπεί ψύχραιμα και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της, ιδίως ένα πρόβλημα όπως το Μεταναστευτικά, για το οποίο όλοι συμφωνούσαν ότι δεν έχει εύκολη λύση, ούτε ορατά τέλος. Δείχνουν μια κοινωνία υστερίας που κοιτάει από υστερικούς, Δεν θέλω να επιμεριώσω ευθύνες, κυρίως επειδή σε ένα τέτοιο μπάλο δεν υπάρχουν αθώοι. Όλοι φέρουν την ευθύνη τους.

«ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΤΗ ΜΑΡΕΒΑ!»

Αν υπάρχει αμφιβολία ότι η «*υπόθεση Μιωνή*» (όπως αποκαλύφθηκε από τον ίδιο με την κατάθεσή του στην Προανακριτική) είναι μια εμπληματική υπόθεση για το παραδικαστικό και παρακρατικό κύκλωμα που διεκδικούν η Βουλή και η Δικαιοσύνη.

Κι αυτό επειδή φωτίζει τόσο το προσωπικό όσο και τις μεθόδους του κυκλώματος. Χωρίς ίσως εκπλήξεις αλλά με ονοματεπώνυμα, στοιχεία και λεπτομέρειες – ενδεχομένως και με... οπτικοακουστικό υλικό! Το προσωπικό είναι βασικά οι ίδιοι εισαγγελείς, εκδότες και δημοσιογράφοι που βρύναν υπό τον Δ. Παπαγγελόπουλο. Ο πατριωτικός ρόλος τους σε πολλές υποθέσεις έχει αποκαλυφθεί με σειρά καταθέσεων ενώπιον της Προανακριτικής. Η μόνη ουσιαστική προσθήκη είναι ο πρώην υπουργός Ν. Παππάς, ο οποίος εμφανίζεται να χειρίζεται την «*υπόθεση Μιωνή*» σε συνεργασία με τον Παπαγγελόπουλο, ακόμα και από το Μέγαρο Μαξίμου. Η μέθοδος είναι ο εκβιασμός. Σπάνιες δημοσιογραφικά και δικαστικά μια υπόθεση ώστε να εκβιάσεις μετά τον εμπλεκόμενο.

Στην προκειμένη περίπτωση η υπόθεση είχε δύο στόχους. Πρώτα τον ίδιο τον Μιωνή, από τον οποίο μάλλον απέβλεπαν να βγάλουν κανένα φράγκο. Η εκχώρηση πρινοπεία είναι ότι ο Μιωνή που δεν έχει συμφέροντα ή δουλειές στην Ελλάδα αλλά ασχολήθηκε αναίτητα προκαλούμενος το έκανε εκτός ζωής. Καταδίκασε πολλούς από τους προσημοποιούς της κυκλώματος σε κάθολο ευκαταφρόνητες αποζημιώσεις με σειρά δικαστικών αποφάσεων!

Υστερο τον συνεργάτη και φίλο του Μιωνή δικηγόρο Σπύρο Παπασταύρου. Ο Παπασταύρου είχε το προφίλ του ιδανικού σπύχου για το παρακρατικό κύκλωμα: ήταν στενός συνεργάτης του Αντώνη Σαμαρά, συμμοιότης του Κυριάκου Μητσοτάκη, φίλος και νομικός σύμβουλος της αγέλης του Μαρέβα. Με ένα σπύχρο, τα τριγύνα ήταν πολλά. Για τρία ή τέσσερα χρόνια, σχεδόν δεν υπήρξε σμίλη του Αλ. Τσίπρα που να μην αναφερθεί στον Παπασταύρου. Ήταν «*τρανταχτό δείγμα ζεπτεμοίου του παλιού συστήματος*» αλλά ευτυχώς «*στα υπόγεια του Μαξίμου δεν έχει πια γραφείο ο συνεταιριστής του ζεύγους Μητσοτάκη, ο Παπασταύρου*».

Φυσικά ούτε συνεταιριστής ήταν ο άνθρωπος, ούτε τίποτα σχετικά. Αλλά ο πρώην πρωθυπουργός δεν το έλεγε τρελά. Διότι η μέθοδος του εκβιασμού ήταν εντυπωσιακό παράλληλο. Από τον δικωμένο Μανιαδάκη ζητούσαν «*να δώσει*» τους πολιτικούς της Novartis. Από τον κατηγο-

ρούμενο Παναγιώτη «*να δώσει*» τον Σημίτη. Από έναν ισσοβίτη τον «*Noor-1*» «*να δώσει*» τον Μαρινάκη. Από τον Παπασταύρου «*να δώσει*» τη Μαρέβα! **Μέθοδοι μαφίας.** Και ξέρουμε μόνο όσους αρνήθηκαν να ενδώσουν στην πίεση διότι όλο και κάποιος άλλοι θα υπέκυψαν στον εκβιασμό.

Να σημειώσω κάτι που θεωρώ σημαντικό. Από την πρώτη στιγμή της εκλογής Μητσοτάκη στην αρχηγία της ΝΔ κάποιος στην τότε κυβέρνηση θεωρούσε περίπου ότι η σύζυγός του είναι η «*αγίλλειος πτέρα του*». Ομιολογώ ότι ποτέ δεν κατάλαβα τη βάση του συλλογισμού. Μάλλον πρέπει να είναι κάτι ανάμεσα σε ανωμοσιαλογία, ανοησία και σύμπληγμα. Ολόκληρα έντυπα χρησιμοποιήθηκαν αδρά για να την «*ερετησιάζουν*» ή να τη διαστρέφουν και ολόκληροι παρακρατικοί μηχανισμοί ενεργοποιήθηκαν εναντίον της. Ακόμα και υψηλότατο στέλεχος αντιστημικής τρέπεζας επιστρατεύθηκε να εντυμνώνεται το Μαξίμο για τις επαγγελματικές δραστηριότητες της.

Γενικότερα πολλοί έβγαλαν το ψωμί τους με τη Μαρέβα χωρίς να προκρίνει κάτι πέρα από μια σύντομη επιχειρηματική δραστηριότητα και δι-άφορες κοινωνικές σχέσεις. Ο Παπασταύρου θεωρήθηκε κρίσιμος κρίκος στην προσπάθεια. Υπολόγιζαν ότι θα μπορούσε να συνδέσει με σκοτεινές διαδρομές τον προσημομένο πρωθυπουργό Α. Σαμαρά αλλά και να λερώσει προκαταβολικά εκείνον που διεκδικούσε να γίνει ο επόμενος. Τη δουλειά αυτή ανέλαβε το «*κύκλωμα Ρασιπούτη*». Δικαστικά και δημοσιογραφικά. Ταλαιψώρες φυσικά κάποιους ανθρώπους, αλλά το αποτέλεσμα αποδοκίμασε μάλλον αναντίστοιχο της προσπάθειας. Ο Μιωνή καθάρισε το ταμείο. Ο Παπασταύρου κέρδισε όλες τις δίκες. Η Μαρέβα είδε τον άνδρα της Πρωθυπουργού. Και η παρέα του Ρασιπούτη έχει μπροστά της ολόκληρο γολαφά.

Λεφτά υπάρχουν!

Με νοσταλγία ακούσαμε όλοι τη Φώφη Γενηματά να προτείνει στη Βουλή την καθιέρωση της 13ης σύνταξης. Ήταν ένα ΠαΣοΚ από τα παλιά, τότε που λεφτά υπήρχαν! Τώρα λεφτά δεν υπάρχουν, ενδεχομένως δεν υπάρχουν ούτε ΠαΣοΚ, αλλά τίποτα δεν εμποδίζει να θυμηθούμε τις φορές εκείνες εποχές. Φυσικά η Φώφη δεν είναι Παναγιώτου. Και γι' αυτό υπερθέτω ζήτησε από τη Βουλή να ψηφίσει μόνο τη 13η σύνταξη. Αν ζούσε ο αξιωματικός Ανδρέας είμαι βέβαιος ότι θα είχαμε ήδη ψηφίσει τη 15η σύνταξη. Ενώ εάν έβγαζε το χέρι του και ο υιός Γιώργος τότε θα είχαμε ξεπεράσει τη 17η σύνταξη και θα τρέχαμε για τη 18η. Ποιο είναι το πρόβλημα; Λεφτά πάντα υπάρχουν!

Πρώτον, στην εμφάνιση κρουσμάτων βίας και επιθέσεων κατά των δυνάμεων ασφαλείας. Το είδαμε στα νησιά αλλά (πρόσφατα) και στην Αθήνα. Όσοι το επικρατούν αυθόρμητο ή σχεδιασμένο θα πρέπει να γνωρίζουν ότι επιτίθενται στις δυνάμεις της δημοκρατίας. Και ότι η δημοκρατία δεν σπινάει άκριτα από αυθόρμητη. Θα πρέπει επίσης να γνωρίζουν πως αν γίνει η στραβή και χάσουμε όλοι το κομμάτι, το κόστος θα είναι βαρύ και σίγουρα δεν θα πηθεί η δημοκρατία. Δεύτερον, στη δημοσύρνια ενός κλίματος ασυμβίβαστης έντασης στις τοπικές κοινωνίες. Είναι λάθος, όποιος κι αν το κολλιερύει. Από τις τοπικές κοινωνίες, έχουμε να κάνουμε μια προσπάθεια και να πληρώσουν ένα κόστος. Όσο πιο ήπια, σταθερά, πεκτική και ψύχραιμα το ζήτησουμε τόσο περισσότερες πιθανότητες υπάρχουν να το ακούσουν. Αρκεί και αυτές να ανταποκριθούν σε μια έκκληση λογικής, απομονώνοντας το ακραίο στοιχείο που τις υψοφενώνουν. Όλα αυτά φυσικά δεν θα λύσουν το πρόβλημα. Όπως είπα και πριν θα έχουμε για καρό με το Μεταναστευτικά. Και γι' αυτό οι εύκολες λύσεις όμορφα καιγονται. Καλώς ή κακώς, δεν γίνεται να οφρακιώσουμε ή να εννοκατώσουμε τους μεταναστες. Ούτε γίνεται να τους πνιξούμε στο Αιγαίο. Απλώς υποθέτω πως η πολιτεία έχει στη διάθεσή της μια ποικιλία μεθόδων και μέσων έτσι να διαχειριστεί ένα πρόβλημα το οποίο δεν μπορεί να λύσει. Αλλά με μια προσιτόδοση. Οι θα συμπερινοώσουμε πως είναι ένα πρόβλημα όλων. Είτε μένομας στη Μόρα είτε στο Παναγρόφι. Και όταν το συμφωνήσουμε μεταξύ μας, όταν το μετατρέψουμε σε εθνική μας έννοια, τότε μπορούμε ίσως να παροισώσουμε και τους υπάλληλους Ευρωπαίους για να το καταστήσουμε και ευρωπαϊκό ζήτημένο.

Στο ως άνω άρθρο, ο 2^{ος} εξ υμών τα κάτωθι συκοφαντικά και δυσφημιστικά για αμφότερους εμάς:

α) [Η υπόθεση Μιωνή] «*φωτίζει τόσο το προσωπικό, όσο και τις μεθόδους του κυκλώματος. Χωρίς ίσως εκπλήξεις, αλλά με ονοματεπώνυμα, στοιχεία και λεπτομέρειες – ενδεχομένως*

και με ...οπτικοακουστικό υλικό! Το προσωπικό είναι βασικά οι ίδιοι εισαγγελείς, **εκδότες και δημοσιογράφοι** που δρούσαν υπό τον Δ. Παπαγγελόπουλο. Ο πανομοιότυπος ρόλος τους σε πολλές υποθέσεις έχει αποκαλυφθεί με σειρά καταθέσεων ενώπιον της Προανακριτικής».

Τα ανωτέρω αποτελούν ανακρίβειες και ψεύδη, καθώς όσον αφορά τον 2^{ος} εξ ημών, η εμπλοκή μου στην υπόθεση της σκευωρίας της Novartis στηρίχθηκε αποκλειστικά στην κατάθεση του Σάμπυ Μιωνή ενώπιον της Προανακριτικής Επιτροπής της Βουλής στις 26-02-2020 και κανένα άλλο στοιχείο δεν εισφέρθηκε έκτοτε στην σχηματισθείσα δικογραφία. Αλλά και όσον αφορά τον 1^ο εξ ημών, το όνομα μου ενέπλεξε στην υπόθεση βασικά ο Σ. Μιωνής και κατά τις λοιπές καταθέσεις που αφορούσαν την εν λόγω υπόθεση της σκευωρίας της Novartis, έγιναν μόνο αναφορές σε δημοσιεύματα της εφημερίδας «Δημοκρατία», τα οποία, ωστόσο, αποτελούσαν τη συνήθη κάλυψη της τρέχουσας ειδησεογραφίας, όπως ακριβώς υπήρξαν ανάλογα δημοσιεύματα και σε άλλες εφημερίδες εκείνη την περίοδο.

β) **«Η μέθοδος είναι ο εκβιασμός. Στήνεις δημοσιογραφικά και δικαστικά μια υπόθεση, ώστε να εκβιάσεις τον εμπλεκόμενο. Στην προκειμένη περίπτωση η υπόθεση είχε δύο στόχους. Πρώτα τον ίδιο τον Μιωνή, από τον οποίον μάλλον απέβλεπαν να βγάλουν κανένα φράγκο. Η ευχάριστη ειρωνεία είναι ότι ο Μιωνή που δεν έχει συμφέροντα ή δουλειές στην Ελλάδα, αλλά αισθάνθηκε αναίτια προκαλούμενος, το έκανε σκοπό ζωής. Καταδίκασε πολλούς από τους πρωταγωνιστές του κυκλώματος σε καθόλου ευκαταφρόνητες αποζημιώσεις με σειρά δικαστικών αποφάσεων»!**

Είναι πασιφανές ότι στο ανωτέρω χωρίο του δημοσιεύματος ο 2^ο εξ ημών αναφέρεται στο πρόσωπο μας όταν κάνει λόγο για εκβιασμό και παρουσιάζει την ψευδή είδηση ότι έχει τελεστεί εκβιασμός από εμάς, στήνοντας τάχα δημοσιογραφικά μια υπόθεση, προκειμένου να αποκομίσουμε χρηματικά ποσά από το Σ. Μιωνή. Φυσικά, το ανωτέρω είναι προεχόντως ψευδές και παραβιάζει κατάφωρα το τεκμήριο της αθωότητάς μας, αφού την ημέρα που δημοσιεύθηκε το άνω άρθρο δεν είχαμε καν κληθεί προς παροχή εξηγήσεων από την Ειδική Ανακρίτρια του Αρείου Πάγου. Τέλος, δέον να επισημανθεί ότι είναι ψευδής και ο ισχυρισμός ότι «καταδίκασε «πολλούς» από τους πρωταγωνιστές του κυκλώματος», καθώς έως σήμερα από όσους δημοσιογράφους ενέπλεξε τελείως αναίτια ο Σ. Μιωνής στην υπόθεση της σκευωρίας της Novartis μόνο η δημοσιογράφος Ιωάννα Παπαδάκου υποχρεούται να τον αποζημιώσει βάσει δικαστικής απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο του Λονδίνου, που αφορά υπόθεση στην οποία ερημοδικάσθηκε. Η δε απόφαση, που εκδόθηκε από το Δικαστήριο του Λονδίνου τον Ιούλιο 2017, υπέρ του Σ. Μιωνή και κατά της εφημερίδας «Δημοκρατία» και αμφοτέρων ημών δεν αφορά αποζημίωση για συκοφαντική δυσφήμιση ή άλλη κατηγορία, αλλά μόνον καταβολή δικαστικών εξόδων για την παραβίαση συμφωνητικού συμβιβασμού που είχαν υπογράψει οι δύο πλευρές το Νοέμβριο του 2013.

γ) **«Ο Παπασταύρου είχε το προφίλ του ιδανικού στόχου για το παρακρατικό κύκλωμα».**

Ο άνω ισχυρισμός είναι επίσης συκοφαντικός και δυσφημιστικός, καθώς ο 2^{ος} εξ ημών φαίνεται να μας αποδίδει πέραν των άνω κατηγοριών περί εκβίασης και κατηγορίες περί παρακρατικού κυκλώματος (ή συμμορίας, όπως μας απέδωσε και ο Σ. Μιωνής). Φυσικά, έχει αποδειχθεί και έχει κριθεί αμετακλήτως βάσει του υπ' αρ. 25/2022 απαλλακτικού βουλεύματος του Συμβουλίου του Ειδικού Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ότι ουδέποτε δράσαμε ως κύκλωμα κατά του Σ. Μιωνή ή οιοδήποτε άλλου.

δ) **«Μέθοδοι μαφίας. Και ξέρουμε μόνο όσους αρνήθηκαν να ενδώσουν στην πίεση διότι όλο και κάποιος άλλοι θα υπέκυψαν στον εκβιασμό».**

Ο 2^{ος} εξ υμών εν προκειμένω, χωρίς κανένα στοιχείο και με αυθαίρετο τρόπο («όλο και κάποιος άλλος») και εν γνώσει του ψεύδους του, μας συνδέει με περισσότερες υποθέσεις εκβίασης και χαρακτηρίζει ως «μαφία», προβαίνει δηλαδή σε χαρακτηρισμούς που παραπέμπει σε εγκληματική οργάνωση και είναι εξόχως προσβλητικός και συκοφαντικός.

3. Την 23^η-05-2020 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Συγκρούσεις» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», το άρθρο του 2^{ου} εξ υμών με τίτλο «**Το τέλος του Φρανκενστάιν**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

ΤΟΥ Γ.Κ. ΗΓΓΕΝΤΣΕΡΝ

Συγκρούσεις

Το τέλος του Φρανκενστάιν

Ο Jason Stanley είναι καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ όπου κατέχει την έδρα Jacob Urowsky. Υποθέτω ότι δεν έχει την τύχη να γνωρίζει τον Παπαγγελόπουλο, τον Πολάκη ή τον Τζανουκόπουλο. Ενδεχομένως δεν τους έχει καν ακουστά.

Γράσει λοιπόν:
«Η δημοσιοποίηση ψευδών κατηγοριών διασφοράς από άτομα που λειτουργούν διαφευγμένα είναι τυπικά χαρακτηριστικά της φασιστικής πολιτικής ενώ οι εσωτερικές κατά τις διασφορές συχνά αποτελούν την καρδιά φασιστικών πολιτικών κινήσεων.

Οι φασίστες πολιτικοί επικρίνουν χαρακτηριστικά τη διασφορά στο κράτος που επιδιώκουν να καταλάβουν, πράγμα που είναι αλόγικο δεδομένου ότι οι φασίστες πολιτικοί είναι πάντα παύει πιο διαφευγμένοι από εκείνους που επιδιώκουν να εισπείσουν ή να κερδίσουν».

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ μιλάμε στη Βουλή ο Δ. Παπαγγελόπουλος απόλασε «μεγα σκάνδαλο» την υπόθεση Novartis αλλά και τη «λίστα Λαγκάρντ» και την υπόθεση Βγενόπουλου και μερικές ακόμη.
«Μπορούσε να προσβείσει τα CDS, το έλλειμμα του 2009, το ΚΕΦΑΛΙΝΟ, το «βαλασοδοξία» των ΜΜΕ, τη φαρμακευτική δαπάνη κι όλο το ρεπερτόριο «πνεύματος και λήθης» που έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ στην εξουσία.

Κονό χαρακτηριστικό τους: Αν εξαιρέσει κανείς την υπόθεση Βγενόπουλου, τις εξελίξεις της οποίας στην Κύπρο δεν παρακολουθά, για το άλλο υποθέμενο «μεγάλο σκάνδαλο» μόνο δεν έχει καταδικαστεί κανείς από την ελληνική δικαιοσύνη αλλά κατά κανόνα ούτε έχει διωχθεί.

ΠΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ άραγε; Το έγινε και αυτό ο Stanley.

«Είναι τυπικά στη φασιστική πολιτική να υπάρχουν σκληρές επικρίσεις για την ανεξάρτητη δικαιοσύνη με τη μορφή κατηγοριών για μεροληψία, που είναι ένα είδος διασφοράς.

Οι επικρίσεις αυτές χρησιμοποιούνται στη συνέχεια για να αντικατασταθούν οι ανεξάρτητοι δικαστές με άλλους που εφαρμόζουν κυνικά τον νόμο ως μέσο για να προστατεύσουν τα συμφέροντα του κυρίαρχου κέρματος».

Ο συγγραφέας μιλάει για τα φασιστικά καθεστώτα του Μεσοπολέμου και για ανάλυτες πρακτικές στη σημερινή Ουγγαρία και Πολωνία.

ΟΛΑ ΓΡΑΦΕΙ όμως αποτελούν μια εντυπωσιακά ακριβή περιγραφή των μεθοδεύσεων του Παπαγγελόπουλου και του φίλικου του Τίπου. Καθώς και όσων ο πρώην αναπληρωτής υπουργός καταλόγους από το βήμα της Βουλής στους δικαστικούς που έχουν καταβείσει εναντίον του στην προσωπική επιτροπή.

[Τα αποσπάσματα είναι από το βιβλίο του Jason Stanley «How Fascism Works: the Politics of Us and Them», Random House, Νέα Υόρκη, 2018.

Ελληνική μετάφραση: «Πώς λειτουργεί ο φασισμός», μετάφραση Γιάργος Μπαρουζίδης, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2018, Σελίδες 42 και 45. Στην ελληνική μετάφραση δεν έχει αποδοθεί ο δύσκηρυκτικός υπότιτλος του βιβλίου «Η πολιτική του Εμετί εναντίον Εκείνων»].

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ ότι στη βάση της «σκέψης Παπαγγελόπουλου» (στον βαθμό που μπορεί κανείς να δι- αγνώσει κάποια σκέψη στη δραστηριότητά του...) υπάρχει μια καθαρά ακροδεξιά αντίληψη των πραγμάτων.

Ενας αδιάρθρωτος συνταξιούχος εισαγγελέας της «βαθιάς και έντιμης ΝΔ» που κατέληξε υπουργός του «βοθώτερου και εντυμότερου ΣΥΡΙΖΑ» αλλά περιβάλλεται από διαφευγμένους και επικριτικούς εσθμούς του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο εκείνος υπερασπίζεται με περισσότερο ψυχής και ανδρείας. Κάτι ανάμοια σε Νίκο Κούρκουλο στο «Κατηγορώ τους ανθρώπους» και στο «Εδώ μέσα γίνονται Σόδομα και Γόμορρα» της Σαπφώς Νοταρά.

ΤΟ ΠΕΡΙΕΡΦΟ είναι ότι ο Παπαγγελόπουλος «κόλλησε» με το περιβάλλον στο οποίο μεταμοσχεύτηκε με τη συνδρομή (λένε...) του Προκόπη Παυλόπουλου. Βρήκε ομόφρονες αλλά φρονες στο πρόσωπο του Πολάκη ή απλώς χρησιμο- ποιήθηκε για να κάνει τη βρώμικη δουλειά μιας κυβέρνησης που ονειρεύταν να γίνει καθεστώς.

Ενδεχομένως να ισχύουν και τα δυο, δεν μπορώ να το αποδείξω.

Η διασφορά άλλωστε αποτελεί ιστορικά αγαπημένο όχημα των πολιορκητών της δημοκρατίας.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ίσως ο Richard Grunberger είχε παρατηρήσει ότι οι ναζί «με την οσταμάτητη επανάληψη είχαν απαγορεύσει στη συλλογική συνείδηση ότι η δημοκρατία και η διασφορά είναι συνώνυμα» στη Δημοκρατία της Βαυαρίας παρ' όλο που «η διασφορά ήταν στην πραγματικότητα η κεντρική οργανωτική αρχή του Τρίτου Ράιχ» (Richard Grunberger, The 12-year Reich: a social history of Nazi Germany, Holt, Rinehart and Wilson, Νέα Υόρκη, 1971 σελ. 90).

ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ υπονοήσιμος της δημοκρατίας μέσα από το πρόσωπο της εγγενούς διασφοράς της είναι πάμπωλα κι από όλον τον πλανήτη, θα το παραλείψω.

Κι άλλωστε κάθε διαφευγμένος ή ουσνεπίδοτος συνταξι- ούχος δικαστικός δεν είναι απαραίτητος ακροδεξιός.

Μοιράζεται όμως με τον φασισμό ένα κοινό πεδίο ακροδεξιάς σκέψης. Ο Παπαγγελόπουλος στη Βουλή μιλούσε σαφώς επί μέρους όρα με μισόλογα, υπονοούμενα, υποψίες, κολυμμένες ή απροκάλυπτες απειλές, προειδοποιήσεις για πραγματικές ή υποτιθέμενες αποκλήψεις.

Πώς κανονικός άνθρωπος θα στήριζε την υπερασπισή του στον υπαιτιγό ενός εκβιασμού;

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ όμως του ακροδεξιού αναβολογαμού είναι να μην απαντάς σε όλα σου καταμαρτυρούν αλλά να πλάτεις εκείνους που το διατυπώνουν.

Μια αναβολογική μέθοδος που δυστυχώς έχει ξεφύγει από τα όρια της Ακροδεξιάς.

Την πέφτουν για παράδειγμα στον Παπαδογιάννη για τα 24+8 ακίντα που ο ίδιος δόλωσε στο οικογενειακό πόνθεν έσχα; Εκείνος σπανί ότι το λέει σε ποιν paper η ΝΔ - αλλά κι όλη η υπόλοιπη Ελλάδα μαζί της χωρίς να χρειάζεται ποιν paper...

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Παπαγγελόπουλου δεν είναι μια τυχαία περίπτωση. Είναι το σύμβολο, το πρόβλημα και το τελευταίο (ελπιζώ) κατάλοιπο της αλλόκοτης σύμπραξης μιας παρανοϊκού Δεξιάς με μια παρανοϊκή Αριστερά που γεννήθηκε στη σκιά του Μνημονίου και κυβερνούσε έως πρόσφατα.

Και γι' αυτό η επιστροφή στην κανονικότητα σημαίνει και την απομάχηση από έναν Φρανκενστάιν που τόσο πολύ κλέψτε σε όλα μόνο στη χώρα αλλά και στην πραγματική Αριστερά.

Ενας αδιάρθρωτος συνταξιούχος εισαγγελέας της «βαθιάς και έντιμης ΝΔ» που κατέληξε υπουργός του «βοθώτερου και εντυμότερου ΣΥΡΙΖΑ» αλλά περιβάλλεται από διαφευγμένους και επικριτικούς εσθμούς του δημοσίου συμφέροντος, το οποίο εκείνος υπερασπίζεται με περισσότερο ψυχής και ανδρείας. Κάτι ανάμοια σε Νίκο Κούρκουλο στο «Κατηγορώ τους ανθρώπους» και στο «Εδώ μέσα γίνονται Σόδομα και Γόμορρα» της Σαπφώς Νοταρά.

Το άνω άρθρο περιέχει τους ακόλουθους συκοφαντικούς ισχυρισμούς:

«Ο Jason Stanley είναι καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ όπου κατέχει την έδρα Jacob Urowsky. Υποθέτω ότι δεν έχει την τύχη να γνωρίζει τον Παπαγγελόπουλο, τον

Πολάκη ή τον Τζανακόπουλο...Γράφει λοιπόν: «**Η δημοσιοποίηση ψευδών κατηγοριών διαφθοράς από άτομα που λειτουργούν διεφθαρμένα είναι τυπικό χαρακτηριστικό της φασιστικής πολιτικής, ενώ οι εκστρατείες κατά της διαφθοράς συχνά αποτελούν την καρδιά φασιστικών πολιτικών κινήματων. Οι φασίστες πολιτικοί επικρίνουν χαρακτηριστικά τη διαφθορά στο κράτος που επιδιώκουν να καταλάβουν, πράγμα που είναι αλλόκοτο δεδομένου ότι οι φασίστες πολιτικοί είναι πάντα πολύ πιο διεφθαρμένοι από εκείνους που επιδιώκουν να εκτοπίσουν ή να νικήσουν**»...Ο συγγραφέας μιλάει για τα **φασιστικά καθεστώτα** του Μεσοπολέμου και για **ανάλογες πρακτικές** στη σημερινή Ουγγαρία και Πολωνία. **Όσα γράφει όμως αποτελούν μια εντυπωσιακά ακριβή περιγραφή των μεθοδεύσεων του Παπαγγελόπουλου και του φιλικού του Τύπου**».

Στο εν λόγω άρθρο, ο 2^{ος} εξ υμών όταν κάνει λόγο για φιλικό Τύπο προς τον Παπαγγελόπουλο, εννοεί τους εμπλεκόμενους δημοσιογράφους στην υπόθεση της δήθεν σκευωρίας της Novartis, ήτοι αμφοτέρους ημάς και την δημοσιογράφο κ. Ιωάννα Παπαδάκου και φυσικά επανέρχεται με κατηγορίες περί δήθεν μεθοδεύσεων. Φυσικά, οι άνω ισχυρισμοί του 2^{ου} εξ υμών είναι παντελώς ψευδείς και συκοφαντικοί, αφού εμείς δεν έχουμε μεθοδεύσει ούτε στήσει κάποια υπόθεση, γεγονός που έχει κριθεί αμετακλήτως με την έκδοση του προαναφερόμενου απαλλακτικού βουλεύματος.

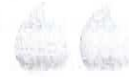
Περαιτέρω, εν προκειμένω, ο 2^{ος} εξ υμών αναφέρεται σε χαρακτηριστικά της φασιστικής πολιτικής και κατωτέρω αναφέρεται σε εμάς, επιχειρώντας κατ' αυτόν τον τρόπο να δημιουργήσει την εντύπωση στο αναγνωστικό κοινό ότι ο κ. Παπαγγελόπουλος και εμείς διαπνεόμαστε από τέτοιου είδους αντιλήψεις και πολιτικές πεποιθήσεις, το οποίο αφενός είναι ψευδές και αφετέρου προσβάλλει βάνουσα την τιμή, την υπόληψη και την επαγγελματική μας φήμη, καθώς η αλήθεια είναι ότι εμείς είμαστε ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι και σκοπός μας είναι η διαφώτιση του αναγνωστικού κοινού με τη διάδοση αληθών ειδήσεων, πέραν κομματικών και πολιτικών σκοπιμοτήτων.

4. Την 12^η-12-2020, δημοσιεύθηκε στη στήλη «Συγκρούσεις» της έντυπης έκδοσης εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», στη στήλη «Άποψη» του ειδησεογραφικού διαδικτυακού ιστότοπου «www.in.gr» (ιδ. <https://www.in.gr/2020/12/13/apopsi/pliges-apo-ena-fiasko/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1337811964161126402>), το άρθρο με τίτλο **«ΠΛΗΓΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΦΙΑΣΚΟ»**, το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

ΤΟΥ **Ι.Κ. Πρετεντέρη**

Πληγές από ένα φιάσκο

Τέλη 2016, ο Α. Λοβέρδος επέστρεψε από μια εκδρομή με το παιδί του. Σγαρτάει κάπου στην Εθνική Οδό επειδή πεινούσαν οι μικροί κι ακούει στο ραδιόφωνο να λένε για μια υπόθεση Novartis στις ΗΠΑ που φέρνεται να εμπλέκει (και) «έλληνες αξιωματούχους».

Αργότερα οι ΗΠΑ θα διακρινθούν πως με τον όρο «αξιωματικός» δεν εννοούσαν φυσικά πολιτικούς αλλά στελέχη του ευρύτερου δημόσιου τομέα υγείας.

ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟ όμως ο Λοβέρδος δεν πήρε τίποτα για αξιωματούχος ή πολιτικός. Δε ν ήξερε καν τη Novartis!

Κιρίος όρος δεν γνώριζε ότι ξεκινούσε ένας εφιάλτης για τον ίδιο και την οικογένειά του που θα συνεχίζονταν τα επόμενα τέσσερα χρόνια κι έως πρόσφατα.

Τον εφιάλτη περιγράφει με ακρίβεια ο ίδιος σε ένα βιβλίο που περισσότερο αποτελεί την προσωπική μαρτυρία μιας αδυσώπητης πολιτικής περιπέτειας με τίτλο «Απόπειρα Δολοφονίας» (εκδόσεις Ινδίκας). Κυκλοφόρησε προ ημερών.

-ΑΥΤΑ ΕΧΕΙ η πολιτική, ίσως πείτε.

Η αλήθεια είναι ότι καμία πολιτική δεν τα έχει αυτά. Το αποκτά μόνο όταν την πολιτική οικειοποιείται μια συμμορία παλιανθρώπων με ένα σχέδιο.

ΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ στην προκειμένη περίπτωση;

Να εμπλέξει σε μια ποινική υπόθεση κορυφαίους πολιτικούς αντιπάλους της ώστε να αποκτήσει ένα ηθικό και πολιτικό προβάδισμα στον δρόμο προς τις εκλογές.

Πρόβα τζενεράλε της μεθόδου ήταν η λίστα Λαγκάρντ. Είχε χρησιμοποιηθεί (αν και σε μικρότερο βαθμό...) από τους ίδιους ανθρώπους και για τον ίδιο σκοπό στις εκλογές του 2015.

ΤΟΤΕ, ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ 2015, τα νήματα είχε κινήσει ο (υπηρεσιακός) υπουργός Δικαιοσύνης στην κυβέρνηση Θάνου.

Ήταν ένας πρώην εισαγγελέας, προϊόν της βαθιάς δικαστικής δεξιάς, που είχε παίξει ρόλο σε πολλές υποθέσεις της καραμηνλικής διακυβέρνησης. Διετέλεσε εισαγγελέας αρμόδιος για την τρομοκρατία και κατέληξε (για λίγους μήνες) διοικητής της ΕΠΥ.

Το 2009, πολιτικός προϊστάμενός του ήταν ο Προκόπης Παυλόπουλος. Το 2015, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ήταν κυβέρνηση κι ο Παυλόπουλος είχε γίνει Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Ο ΠΡΩΗΝ ΣΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ λεγόταν Δ. Παπαγγελόπουλος. Έκπαιτε τον ξνασυνονήτομα ως δραστήριο κυβερνητικό παράγοντα της «πρώτης φοράς Αριστερά» -όχι μόνο με άλλα πολιτικά σκεπτικά αλλά και με ευρύτερες φιλοδοξίες.

Υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ, υπόθεση Βγενόπουλου, υπόθεση Μισυλι, υπόθεση Ασυρεντιάδη, όλα τα νήματα κατέπλεον σε εκείνον και τους εισαγγελέες που πίεζα ή καθοδηγούσα.

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ 2017, όταν οι τράπεζες δεν μπορούσαν να απαρέχουν την έκδοση των «ΝΕΔ» και του «ΒΗΜΑΤΟΣ» (πριν αποκτιθούν σε πλειστηριασμό από τον Β. Μαρινάκη...) οι κυβερνητικοί παράγοντες με πρότερον τον τότε υπουργό Ν. Παπάο σπειλούσαν τις διοικητικές των τραπεζών πως «αν δεν τους κλείσετε, θα σας στείλω την Εισαγγελία Διαφορών».

Η εν λόγω Εισαγγελία φυσικά παρενέβη αλλά χωρίς αποτέλεσμα, ευτυχώς... Το βέβαο είναι ότι η διαφορά (και η αρμόδια Εισαγγελία της...) είχε αναθεωρηθεί σε μοχλό διακυβέρνησης.

ΟΛΗΑΥΤΗΝ ΜΕΘΟΔΕΥΣΗ δεν ήταν τελικά τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από την προσπάθεια μιας συμμορίας αυνεύδωτων πολιτικών, ενεργημένων δικαστικών κι ενός δημοσιογραφικού-εξδοτικού υποκόσμου να ελέγξουν την πολιτική ζωή του τόπου.

Να την καταστήσουν όμηρο (και παράρτημα της τσέπης τους) σπειλώντας, πείζοντας κι εκβιάζοντας υπέρ της «πρώτης φοράς» χωρίς φυσικά να στείλουν ποτέ στη φυλακή κανέναν «αυνεύδωτο».

Τα περισσότερα της συντάξης είναι γνωστά. Αλλάστε όλοι τους πλέον βρίσκονται αντιμετώπιση με τη Δικαιοσύνη - θα την αφήσουμε να κάνει τη δουλειά της.

ΑΛΛΑ ΠΑΜΕ ΠΙΣΩ στην Novartis που εμπλέξε τον Λοβέρδο κι

άλλους ενnea κορυφαίους ή λιγότερο κορυφαίους πολιτικούς. Η υπόθεση είχε τρεις πιεζές.

ΠΡΩΤΟΝ, την οικειοποίηση μιας έρευνας στην Αμερική, η οποία υπαίτηται ότι είχε και ελληνικές προεκτάσεις. Φυσικά τα περιήματα στοιχεία του FBI δεν εμφανίστηκαν ποτέ.

Στην εκδοχή αυτή συνέπραξε και μια μερίδα του Τύπου σε απειθείας σύνδεση όπως φαίνεται με τους καθοδηγούμενους δικαστικούς κύκλους και τους καθοδηγητές τους (-Δημοκρατία, -Εφημερίδα των Συντακτών, -Documenta- κ.λπ.).

Κάποιοι από αυτούς ερευνώνται σήμερα από τη Δικαιοσύνη ή διακονούν για σύσταση συμμορίας.

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΙΟΠΟΙΗΣΗ της σκανδαλώδους συμμετείχαν και παράγοντες του ΣΥΡΙΖΑ, με πιο χαρακτηριστικές τις περιπτώσεις Πολάκη, Τζανακόπουλου και Κούζουλου.

Υπόθετο ότι η εμπλοκή των τελευταίων ήταν εθελοντική κι υπηρετούσε καθαρά πολιτικές ή προσωπικές σκοπιμότητες. Αλλά ποτέ δεν ζήτησε...

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, τον επισήμως στη διεθνή έρευνα μιας «ελληνικής διάστασης» μέσα από κατοικουσιασμένες καταθέσεις προαπεικωμένων μαρτύρων. Καταθέσεις που αποδείχθηκαν όχι μόνο παράτυπες, καθάρους ή ανυπόστατες αλλά και ιδιαιτελείς. Συνεπώς παλαιά αναζητήσεις.

ΤΡΙΤΟΝ, την απουσία κάθε άλλου στοιχείου που να επιβεβαιώνει τις μαρτυρίες αυτές. Είναι χαρακτηριστικό πως τα σχεδόν τρία χρόνια που μεσοάβισαν από τον Φεβρουάριο 2018 η έρευνα δεν προχώρησε ούτε εκατοστό.

Από τους δέκα εμπλεκόμενους πολιτικούς οι επτά υποθέσεις τέθηκαν στο αρχείο. Οι δυο παραμένουν ανοικτές αλλά χωρίς να έχει προκύψει τίποτα αξιόλογο διότι διαφορετικά θα είχε ασκηθεί δίωξη. Και μόνο σε έναν εξ αυτών ασκήθηκε δίωξη χωρίς κανένα πρόσθετο στοιχείο για ένα αδίκημα που έχει παραγραφεί και μόνο επειδή ο ίδιος αρνήθηκε να επικαλεστεί την παραγραφή.

Αν δεν ήταν ένα απουσιωμένο πολιτικό σχέδιο, θα αποτελούσε ένα πρωτοφανές δικαστικό φιάσκο.

ΜΕΤΗΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ που μεσοάβισσε και φρεσκάροντας τη μνήμη μου με τη μαρτυρία του Λοβέρδου, μου γεννήθηκε μια σισιάδης σπρία.

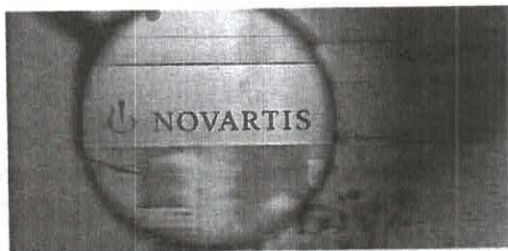
Οχι ποιος σκαρφάλωσε τη μεθόδους της αλήττίας -δυστυχώς, πάντα υπάρχουν πρόθυμοι παλιανθρώποι...

Αλλά πως μπόρεσαν να φανταστούν οι υπεφθαλοί της πως αυτό το εφιαλτικό σχέδιο και θα επιτύχει αλλά κι οι ίδιοι θα ξεφύγουν όταν γυρίσει ο άνεμος.

ΠΡΟΦΑΝΩΣ έπεσαν έξω.

Ίσως επειδή βαυκαλίστηκεν ότι έχουν περισσότερο μοιάδι ή θρόσος από τους υπόλοιπους.

Ίσως επειδή αγνοούσαν πως από τη δικαιοκρατία δεν ξεφεύγει κανείς.

Ποιο ήταν το σχέδιο στην προκειμένη περίπτωση; Να εμπλέξει σε μια ποινική υπόθεση κορυφαίους πολιτικούς αντιπάλους της ώστε να αποκτήσει ένα ηθικό και πολιτικό προβάδισμα στον δρόμο προς τις εκλογές. Πρόβα τζενεράλε της μεθόδου ήταν η λίστα Λαγκάρντ. Είχε χρησιμοποιηθεί (αν και σε μικρότερο βαθμό...) από τους ίδιους ανθρώπους και για τον ίδιο σκοπό στις εκλογές του 2015

Ο 2^{ος} εξ υμών αναφέρει τα ακόλουθα συκοφαντικά και δυσφημιστικά για εμάς:

α) «Αυτά έχει η πολιτική, ίσως πείτε. Η αλήθεια είναι ότι καμία πολιτική δεν τα έχει αυτά. Το αποκτά μόνο όταν την πολιτική οικειοποιείται μια **συμμορία παλιανθρώπων** με ένα σχέδιο. Ποιο ήταν το σχέδιο στην προκειμένη περίπτωση; Να εμπλέξει σε μια ποινική υπόθεση κορυφαίους πολιτικούς αντιπάλους της, ώστε να αποκτήσει ένα ηθικό και πολιτικό προβάδισμα στο δρόμο προς τις εκλογές. **Πρόβα τζενεράλε της μεθόδου ήταν η λίστα Λαγκάρντ. Είχε χρησιμοποιηθεί (αν και σε μικρότερο βαθμό...) από τους ίδιους ανθρώπους και για τον ίδιο σκοπό στις εκλογές του 2015**».

Ο 2^{ος} εξ υμών εν προκειμένω, αναφερόμενος στην εμπλοκή του πολιτικού και πρώην βουλευτή Α. Λοβέρδου στο σκάνδαλο της Novartis, φαίνεται να προσπαθεί να αποδώσει την εμπλοκή «σε κάποιο σχέδιο συμμορίας παλιανθρώπων». Είναι πασιφανές ότι ο συντάκτης αναφέρεται σε εμάς, καθώς ο ίδιος ο Α. Λοβέρδος έχει κατηγορήσει ανοιχτά στο

βιβλίο του με τίτλο «ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ» τον 1^ο εξ ημών και τον Παπαγγελόπουλο, αναφέροντας χαρακτηριστικά «Τον Μιωνή δεν τον γνώριζα, όπως έχω ήδη αναφέρει, ούτε κατ' όνομα. Όταν έμαθα από τον Γεωργιάδη για την περίπτωση του, δηλαδή ότι είχε πέσει θύμα εκβιασμού από τον Παπαγγελόπουλο και τον εκδότη της εφημερίδας Δημοκρατία κι είχε στοιχεία για όλα αυτά άρχισα να ασχολούμαι με το θέμα». Είναι, λοιπόν, αδιαμφισβήτητο ότι και ο 2^{ος} εξ υμών προβαίνει σε αυτόν τον άκρως προσβλητικό χαρακτηρισμό («παλιάνθρωποι») προς αμφότερούς ημάς («συμμορία»). Μάλιστα, ως αναφέρει και ο ίδιος ο Α. Λοβέρδος παρακάτω στο βιβλίο του «θυμάται τρία πρόσωπα, με τα οποία συζητούσε την περίπτωση, όχι από κοινού, αλλά κατ' ιδίαν: τον Γιάννη Πρετεντέρη (2^ο εξ υμών), τον Τάσο Καραμήτσο και τον Χρήστο Ράπτη που γνωρίζουν τον άνθρωπο (ενν. τον Σ. Μιωνή). Σε κάθε περίπτωση, χαρακτηρισμός «παλιάνθρωπων», αλλά και η έκφραση «συμμορία παλιανθρώπων» αγγίζει τα όρια της ύβρης και υπερβαίνει κάθε μέτρο, καθώς επίσης δεν παραπέμπει σε δημοσιογραφικό λόγο.

β) «Όλη αυτή η μεθόδευση δεν ήταν τελικά τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από την προσπάθεια μιας συμμορίας ασυνείδητων πολιτικών, ενεργούμενων δικαστικών κι ενός δημοσιογραφικού- εκδοτικού υποκόσμου να ελέγξουν την πολιτική ζωή του τόπου».

Ο 2^{ος} εξ υμών κατ' εξακολούθηση ακόμη και μέσα στο ίδιο το άρθρο του εξαπολύει προσβολές προς το πρόσωπό μας, που πλήττουν την τιμή, την υπόληψη και την επαγγελματική μας φήμη. Η αναφορά «δημοσιογραφικός-εκδοτικός υπόκοσμος» φυσικά δεν συνάδει με την πραγματικότητα, αλλά είναι εξίσου ψευδής, συκοφαντικός και δυσφημιστικός, καθώς εμείς ουδέποτε είχαμε σκοτεινές δραστηριότητες, αλλά αντιθέτως κύριο μέλημά μας ανέκαθεν ήταν να φέρουμε στο φως ειδήσεις με σκοπό να διαφωτίσουμε το κοινό με γνώμονα την αλήθεια. Τα αυτά έκρινε και το προαναφερόμενο απαλλακτικό υπέρ ημών βούλευμα του Συμβουλίου του Ειδικού Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου.

γ) «Με τη σοφία του χρόνου που μεσολάβησε και φρεσκάροντας τη μνήμη μου με τη μαρτυρία του Λοβέρδου, μου γεννήθηκε μια ουσιώδης απορία. Όχι ποιος σκαρφίστηκε τη μεθόδευση της αλητείας -δυστυχώς, πάντα υπάρχουν πρόθυμοι παλιάνθρωποι... Αλλά πώς μπόρεσαν να φανταστούν οι εγκέφαλοί της πως αυτό το εφιαλτικό σχέδιο και θα επιτύχει, αλλά και οι ίδιοι θα ξεφύγουν όταν γυρίσει ο άνεμος».

Στο άνω χωρίο ο 2^{ος} εξ υμών επαναλαμβάνει τον εξυβριστικό και προσβλητικό χαρακτηρισμό «παλιάνθρωποι» και προβαίνει και σε μια νέα ύβρη γράφοντας χαρακτηριστικά «μεθόδευση της αλητείας».

5. Την 23^η-05-2021 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ» και στη στήλη «Πολιτική» της ηλεκτρονικής έκδοσης της άνω εφημερίδας (ιδ. <https://www.tovima.gr/print/politics/kamaria-lfkai-leventescr/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1396518593454657536>), το άρθρο με τίτλο «**ΚΑΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΛΕΒΕΝΤΕΣ**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑΣ ΤΟ ΒΗΜΑ

«Όταν οι κινεζανοί φθάσουν κανάλι, το Σύνταγμα θα λέγεται Πλατεία Νικολάου»

«Η Τουρκία πρώτη!»

Η αύγκραση στην Παλαιστίνη δεν αποτελεί είδηση. Όπως δεν αποτελούσε η προηγούμενη και δεν θα αποτελέσει η επόμενη. Είδηση αποτελεί (σε κάποιο μέτρο) η αποκάλυψη στήριξη της Τουρκίας στη Συρία. Όλοι ήξεραν ότι διατηρούν προνομιακές σχέσεις. Έχουν καταγραφεί συναντήσεις σε τουρκικό έδαφος, συναλλαγές, ροές χρημάτων και (πιθανότατα) εξοπλισμών.

Αυτή τη φορά όμως η στήριξη της Τουρκίας ήταν επιπροσβέτως στενότερη, εκκωφαντική και σχεδόν πρακτική - μιλώντας μάλιστα για μια οργάνωση την οποία ο δυτικός κόσμος θεωρεί «τρομοκρατική»... Μετά τη Συρία και τη Λιβύη είναι η τρίτη αύγκραση στην ευρύτερη περιοχή στην οποία συμμετέχει με τον έναν ή τον άλλον τρόπο η Τουρκία. Χάρης να υπολογίσουμε ποσοστιακά τον Βόρειο Ατλαντικό ή το Κέρας της Αφρικής. «Όπου γυμνός και χαρμό, η Τουρκία πρώτη!»

Δεν ξέρω αν η γεωπολιτική χώρα εκεί τα μέσα των φιλοδοξιών της. Οι οποίες (προς το παρόν, τουλάχιστον) δεν φαίνεται να της εξασφαλίζουν το όφελος που προσδοκά. Το βέβαιο είναι ότι διαρκώς ταλαντεύεται ανάμεσα στην κλιμακώση και στο σάλο μορτάλε. Κι όσο ταλαντεύεται, τόσο καθιστά δυσχερέστερη και επαχθέστερη την προσαρμογή της. Διότι η Τουρκία είναι προφανές ότι αργά ή γρήγορα θα πρέπει να αναπροσαρμόσει τα κυβικά και τη ρητορική της. Εκτός κι αν θεωρεί ότι θα τους (μας) κερδίσει όλους. Αν όχι, όσο το καλύτερο το κάνει, κερδιστότερα. Περιμένουμε τώρα τον Μ. Τσαβούσογλου στην Αθήνα και ενδεχομένως να ακολουθήσει μια συνάντηση Ερντογάν - Μπίσιπ, στις 14 Ιουνίου στις Βρυξέλλες. Αυτό μπορούν να μας ερραφολογήσουν τουλάχιστον ένα ήπιο καλοκαίρι. Αλλά έως εκεί. Το παραπάνω θέλει παραπάνω από την πλευρά της Τουρκίας, παρόλο που η εσωτερική της κατάσταση δεν το βεβαιώνει.

Δεν ξέρω αν το έχουν καταλάβει. Ούτε αν είναι διατεθειμένοι να το υπηρετήσουν. Αν ναι, μακάρι. Αν όχι, **καπώ του κεφαλιού τους.** Εμείς παρακολουθούμε Σωφρά.

Ονόματα;

Η Γραμματεία της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ είχε φέρνει ανακοίνωση και στον επαίσθητο τομέα του οικογενειακού δικαίου (19/5). «Γιοι είναι αυτοί που διαθέτουν χρήμα και επιβάλλουν νομοθετήματα σε ένα τόσο ευαίσθητο θέμα: αναφορικά με το ΑΔ. Τέτονος παραλήρημα σε «κατηγορίες της κυρίας Πενταόσιας». Η οποία είναι αλήθεια ότι είχε διαπραγματευθεί σχετικά υπαινιγμούς δύο μέρες νωρίτερα. Αλλά χωρίς ούτε ένα όνομα. Πιο είναι λοιπόν τα «σπυρφόροντα» και εκείνοι που διαθέτουν χρήμα και επιβάλλουν νομοθετήματα; Υποθέτω ότι οι δύο κυρίες κι ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ θα πουν κάποιο όνομα αφού ξέρουν. Ως να καταλάβουμε και πόσο σοβαρές είναι οι καταγγελίες!

ΚΑΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

Προς το παρόν έχω δύο πρώτα συμπεράσματα από την υπόθεση Ν. Παππά που κατά δήλωση Καλογρίτσα ήταν το «καμάρι» κι ο «λεβέντης» του «αριστερού εργολάβου». Το πρώτο είναι ότι η μεθοδολογία αλλά και η μεθόδευση είναι πανομοιότυπες με την υπόθεση Παπαγγελόπουλου. Κατά κανόνα πρωταγωνιστούν και τα ίδια πρόσωπα. Μια μεθόδευση που συνίσταται στη ζεύξη παρακράτους και υποκόσμου, ώστε να συγκροτηθεί ένα «σύστημα εξουσίας» πάνω ή πίσω από τα συστήματα εξουσίας που περιέχει η δημοκρατία. Το δεύτερο είναι πως δεν ξέρω αν έχουμε να κάνουμε με ανίκανους, αμορφωμένους ή τυχοδιώκτες. Το βέβαιο είναι ότι η μορφή (και η ύλη) τους του ελληνικού λαού... έφερε στον έρθο μου μια παρά ανθρώπων απορροσμένων να κάνουν τα πάντα για να υπηρετήσουν τη μανία της εξουσίας τους.

Δεν εξηγείται διαφορετικά η αρροιστημένη εμμονή που είχαν (και ακόμη έχουν...) με τα μέσα ενημέρωσης. Ούτε πιστώω ότι υπάρχει άλλη πολιτική παράθεση σε ολόκληρη τη δημοκρατική Ευρώπη που να ασχολείται με τόσο ζήλο και τόσο πάθος ποιο κανάλι θα ανοίξει, ποια εφημερίδα θα κλείσει και τι λέει το Twitter. Προτείνω λοιπόν να μην μπουν στις λεπτομέρειες, διότι θα ακολουθήσουν και άλλες. Ούτε, ή άλλως, η υπόθεση είναι πολιτικά βενωδής και ενδεχομένως ποινικά κολάση. Ας την προσεγγίσουμε με επιφύλαξη. Θα σπαθώ όμως πιο σθερό. Διάτι έχω και όλα και πιο σθερή την εικόνα ενός σχεδίου, στη διεκπεραίωση του οποίου έπαιξαν κεντρικούς ρόλους και ο Παπαγγελόπουλος και ο Παππάς.

Ενα σχέδιο (για να μην κοροϊδευόμαστε...) ελέγχου της χώρας. Μέσω της Δικαιοσύνης, του Τύπου, της επιχειρηματικής δραστηριότητας, των τραπεζών και άλλων μηχανισμών που θα αποκαλυφθούν στη συνέχεια. Το σχέδιο ευτυχώς απέτυχε. Η σύλληψη του όμως έχει τεράστιο ενδιαφέρον. Διότι στη βάση της βρίσκεται η πεποίθηση ότι η δημοκρα-

τία είναι από τη φύση της ένα καθολικός, ελεγχόμενο και συνεπώς το ζητούμενο είναι ποιος θα σπεί τον έλεγχο. Ακόμη και σήμερα, οι πιο «αρχαιολογικοί» εφημερίδες της χώρας είναι εκείνες της Αριστεράς. Οι οποίες τελούν υπό τον πιο αυθεντικό έλεγχο που υπάρχει: τον έλεγχο της ιδεολογίας και της πολιτικής τους πεποίθησης. Ο φανατισμός συνήθως πάει μαζί.

Αν λοιπόν πιστώσει βλακωδώς ότι ο Τύπος εξαγοράζεται από τη «λίγα Πέτα», ότι οι εφημερίδες ελέγχονται από «ολιγάρχες» και οι τηλεοπτικές από τη «βιολογική», γίνε αναζητείς τη δική σου λίστα, τους δικούς σου ολιγάρχες και τη δική σου βιολογική. Είναι η βλακεία που προβιβάζεται σε δόγμα. Αυτή είναι όλη η ουσία της υπόθεσης Παππά. Το σχέδιο απέτυχε επειδή η σύλληψη του ήταν **περισσότερη** και επειδή η εκτέλεσή του αποδείχθηκε **μημνημό** επιχειρησιακής **ακανατότητας**. Δεν ξέρω πόσο λεβέντης και καμάρι του Καλογρίτσα ήταν ο Παππάς, αλλά στην κανονική ζωή δεν τον σπλάνει ούτε να σου αγοράσει εφημερίδα. Πόσο μάλλον να φτιάξει κανάλι.

Ετσι εξηγείται άλλωστε για ποιον λόγο όλα τα πρόσωπα που αναμείχθηκαν στην προσπάθεια (πολιτικοί, επιχειρηματίες, δημοσιογράφοι, εκδότες, δικηγόροι, κρατικοί λειτουργοί...) εκδίδουν **από τα πανόραμα**. Υπό αυτή την έννοια το «σχέδιο ΣΥΡΙΖΑ» ήταν εικόνα και ομοίωση της «δικαιβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ». Μια προσπάθεια **εγκαθίδρυσης καθεστώτος με τα ελικά μαθητικά Ιεμελούς**. Με καμάρια και λεβέντες. Ευλόγως απέτυχαν. Και ευλόγως θα χρειαστεί τώρα να δώσουν εξηγήσεις.

Το ανωτέρω άρθρο περιέχει τα ακόλουθα ψεύδη και συκονφαντίες:

«Προς το παρόν, έχω δύο πρώτα συμπεράσματα από την υπόθεση Ν. Παππά που, κατά δήλωση Καλογρίτσα, ήταν το «καμάρι» κι ο «λεβέντης» του «αριστερού εργολάβου». Το πρώτο είναι ότι η μεθοδολογία, αλλά και η μεθόδευση είναι πανομοιότυπες με την υπόθεση Παπαγγελόπουλου. Κατά κανόνα, πρωταγωνιστούν και τα ίδια πρόσωπα. Μια μεθόδευση που συνίσταται στη ζεύξη παρακράτους και υποκόσμου, ώστε να συγκροτηθεί ένα

«σύστημα εξουσίας» πάνω ή πίσω από τα συστήματα εξουσίας που περιέχει η δημοκρατία».

Στο άνω χωρίο επιχειρείται από τον 2^ο εξ υμών μια άτοπη σύγκριση και κάνει λόγο για «ίδια πρόσωπα» που τα εντάσσει στο «παρακράτος και τον υπόκοσμο». Φυσικά, οι άνω ισχυρισμοί ουδόλως ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Καταρχάς, αμφότεροι εμείς δεν έχουμε καμία σχέση ατομικώς ούτε με τον βουλευτή κ. Ν. Παππά ούτε με τον κ. Χρ. Καλογρίτσα, ούτε σχετιζόμαστε καθ' οιονδήποτε τρόπο με την υπόθεση που αφορά τους τελευταίους. Περαιτέρω, μας αποδίδεται συνεργασία με τον πρώην αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλο, το οποίο επίσης είναι ψευδές. Επίσης, ο 2^{ος} εξ υμών ανερευθιάστως εξακολουθεί να μας συκοφαντεί και να προσβάλλει την τιμή, την υπόληψη και την επαγγελματική μας φήμη, όταν κάνει λόγο για «ζεύξη παρακράτους και υπόκοσμου». Είναι φανερό ότι ο 2^{ος} εξ υμών προσπαθεί με υπονοούμενα να δημιουργήσει στο αναγνωστικό κοινό την εντύπωση ότι η ομάδα που δρούσε με αρχηγό τον Δ. Παπαγγελόπουλο, τον οποίο κατονομάζει στο εν λόγω άρθρο του, με μεθοδικό τρόπο προέβαινε δήθεν σε εκβιασμούς προκειμένου να αποσπά χρηματικά ποσά από τους εκβιασθέντες, το οποίο φυσικά είναι παντελώς ψευδές, ανυπόστατο και δυσφημιστικό. Τα αυτά έκρινε και το άνω αναφερόμενο απαλλακτικό βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος. Δέον να τονισθεί ότι αμφότεροι εμείς, ως δημοσιογράφοι, όχι μόνο δεν υπονομεύουμε το σύστημα εξουσίας που περιέχει η δημοκρατία, ως διατείνεται συκοφαντικά ο 2^{ος} εξ υμών, αλλά αντιθέτως το διαφυλάττουμε και το προασπίζουμε.

6. Την 10^η-09-2021 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1436361317540143108>) το άρθρο με τίτλο «**Καθυστέρηση**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Καθυστέρηση

Ο Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ τελείωσε στην Ευρώπη τον Μάιο 1945.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ, η μεγαλύτερη δίκη του 20ού αιώνα, ξεκίνησε στις 20 Νοεμβρίου 1945, κράτησε δέκα μήνες και ολοκληρώθηκε την 1η Οκτωβρίου 1946.

ΣΕ ΔΕΚΑΟΚΤΩ ΜΗΝΕΣ από τη λήξη του πολέμου είχε αποδοθεί δικαιοσύνη.

ΕΥΤΥΧΩΣ που η δίκη έγινε στη Νυρεμβέργη και όχι στην Ελλάδα. Έμεινε έχουμε τη δίκη για τις πύρριμες και τους νεκρούς της Μάνδρας (1η εφημερίδα 2017).

Η ΔΙΚΗ ξεκίνησε στις 24 Ιανουαρίου 2020 και συνεχίζεται ακόμη ύστερα από τρεις (!) αναβολές - μια εκ των οποίων για εγκυρωσμένη δικαιοσύνη!

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΚΑΛΑ. Διότι δεν θέλω να θυμηθώ τα έξι χρόνια που κράτησε η δίκη της Χρυσής Αυγής.

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ κλείνουμε διετία από την προανακριτική επιτροπή για τον Παπαγγελόπουλο (8 Οκτωβρίου 2019) κι ακόμη ανακρίνει η ανακρίτρια του δικαστικού συμβουλίου.

Η ΑΝΑΚΡΙΣΗ κρατάει έως τώρα περίπου όσο χρόνο χρειάστηκε συνολικά για την παραπομπή, τη δίκη και την αθώωση κοιζάμ Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο.

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ η καθυστέρηση στην περίπτωση του Παπαγγελόπουλου να μην είναι σκόπιμη και να οφείλεται σε εγγενείς δυσκολίες της υπόθεσης - παρόλο που την προανάκριση έχει ήδη διενεργήσει για πολλούς μήνες η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή...

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ να υπάρχουν και αιτιές, ελλείψεις καθυστερήσεις ή μια αργόσυρτη επιμέλεια.

ΔΙΟΤΙ ΦΥΣΙΚΑ κανείς άνθρωπος που έχει ανατραφεί με εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου δεν μπορεί να διανοηθεί ότι υπάρχει η παραμικρή διάθεση «να πέσουν στα μαλακά» ο Παπαγγελόπουλος και οι συνεργόι του.

ΓΙ' ΑΥΤΟ και προτιμά να θεωρεί ότι οι διάφορες διαδικαστικές εμπλοκές (όπως για το δικαίωμα της εισαγγελίας να υποβάλλει ερωτήσεις στους μάρτυρες ή για τις κοινοβουλευτικές αποδείξεις των κοινοβουλευτικών μαρτύρων) είναι καθαρά σηπρωματικές, άδολες κι αναπόφευκτες σε μια ανακριτική διαδικασία.

ΚΑΝΕΙΣ ΔΗΛΑΔΗ δεν μπορεί να δεχτεί ότι είναι δυνατόν να οδηγηθεί σε οποιαδήποτε μορφή κοικουάλμα μια υπόθεση που καταγγέλλεται ως η μεγαλύτερη πολιτική σκευωρία της Μεταπολίτευσης.

ΜΟΥ ΛΕΝΙ ΤΩΡΑ ότι η ανάκριση θα έχει ολοκληρωθεί μέσα στο 2021 ώστε να αρχίσει η δίκη το πρώτο εξάμηνο του 2022. Κάλιο αργά παρά ποτέ.

ΔΙΟΤΙ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ είναι ουσιαστικά η υπόθεση μιας παραδικαστικής, παραδημοσιογραφικής και (τελικά) παρακρατικής κομπανίας που εκτελούσε συμβόλαιο.

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ότι είναι δυνατόν να κλείσει με ερωτηματικά, ούτε να αφήσει κενά και απορίες. Θα ήταν μάλιστα δημοκρατικά ορθό να έχει υπάρξει δικαστική απόφαση πριν από τις επόμενες εκλογές.

ΠΡΟΦΑΝΩΣ η απόδοση δικαιοσύνης είναι ζήτημα δικαιοσύνης. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση είναι και θέμα δημοκρατίας.

Κανείς άνθρωπος που έχει ανατραφεί με εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου δεν μπορεί να διανοηθεί ότι υπάρχει η παραμικρή διάθεση «να πέσουν στα μαλακά» ο Παπαγγελόπουλος και οι συνεργόι του

Ο 2ος εξ υμών εν προκειμένω και με το ανωτέρω άρθρο του επεμβαίνει ωμά στην ανακριτική διαδικασία, ζητώντας επί της ουσίας την επιτάχυνσή της, υπονοώντας ότι υπάρχουν ύποπτες καθυστερήσεις και σκοπιμότητες, στα ακόλουθα χωρία του άρθρου του:

α) «**Ο Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ** τελείωσε στην Ευρώπη το Μάιο 1945. **Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ**, η μεγαλύτερη δίκη του 20ου αιώνα, ξεκίνησε στις 20 Νοεμβρίου 1945, κράτησε δέκα μήνες και ολοκληρώθηκε την 1η Οκτωβρίου 1946...**ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ** κλείνουμε διετία από την προανακριτική επιτροπή για τον Παπαγγελόπουλο (8 Οκτωβρίου 2019) κι ακόμη ανακρίνει η ανακρίτρια του δικαστικού συμβουλίου. **Η ΑΝΑΚΡΙΣΗ** κρατάει ως τώρα περίπου όσο χρόνο χρειάστηκε συνολικά για την παραπομπή, τη δίκη και την αθώωση κοιζάμ Ανδρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο...**ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ** η καθυστέρηση στην περίπτωση Παπαγγελόπουλου να μην είναι σκόπιμη και να οφείλεται και σε εγγενείς

δυσκολίες στην υπόθεση – παρόλο που την προανάκριση έχει ήδη διενεργήσει για πολλούς μήνες η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή...»

β) «**ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ** να υπάρχουν και ατυχίες, εύλογες καθυστερήσεις ή μια αργόσυρτη επιμέλεια. **ΔΙΟΤΙ ΦΥΣΙΚΑ** κανείς άνθρωπος που έχει ανατραφεί με εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου δεν μπορεί να διανοηθεί ότι υπάρχει η παραμικρή διάθεση «να πέσουν στα μαλακά» ο Παπαγγελόπουλος και οι συνεργοί του. **ΠΙ' ΑΥΤΟ** και προτιμά να θεωρεί ότι οι διάφορες διαδικαστικές εμπλοκές (όπως για το δικαίωμα της εισαγγελίας να υποβάλλει ερωτήσεις στους μάρτυρες ή για τις κουκούλες των κουκουλοφόρων μαρτύρων) είναι καθαρά συμπτωματικές, άδολες κι αναπόφευκτες σε μία ανακριτική διαδικασία. **ΚΑΝΕΙΣ ΔΗΛΑΔΗ** δεν μπορεί να δεχτεί ότι είναι δυνατόν να οδηγηθεί σε οιασδήποτε μορφής κουκούλωμα μία υπόθεση που καταγγέλλεται ως η μεγαλύτερη πολιτική σκευωρία της Μεταπολίτευσης».

γ) «**ΜΟΥ ΛΕΝΕ ΤΩΡΑ** ότι η ανάκριση θα έχει ολοκληρωθεί μέσα στο 2021, ώστε να αρχίσει η δίκη το πρώτο εξάμηνο του 2022. Κάλλιο αργά παρά ποτέ. **ΔΙΟΤΙ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΠΑΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ** είναι ουσιαστικά η υπόθεση μιας παραδικαστικής, παραδημοσιογραφικής και (τελικά) παρακρατικής κομπανίας που εκτελούσε συμβόλαια».

Περαιτέρω, στα άνω χωρία διαλαμβάνονται και ορισμένοι συκοφαντικοί και ψευδείς ισχυρισμοί προς το πρόσωπό μας. Συγκεκριμένα, στην υπό στοιχεία β) παράγραφο αναφέρει χαρακτηριστικά: «**ΔΙΟΤΙ ΦΥΣΙΚΑ** κανείς άνθρωπος που έχει ανατραφεί με εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου δεν μπορεί να διανοηθεί ότι υπάρχει η παραμικρή διάθεση «να πέσουν στα μαλακά» ο Παπαγγελόπουλος και οι συνεργοί του.» Ωστόσο, εν προκειμένω έτι μια φορά ο 2^{ος} εξ υμών παραβιάζει το τεκμήριο αθωότητάς μας, αφού μας χαρακτηρίζει συνεργούς του Παπαγγελόπουλου. Αυτό είναι ψευδές και συνάμα προσβλητικό και δυσφημιστικό, αφού εμείς, όπως περίτρανα αποδείχθηκε και με την έκδοση του απαλλακτικού βουλεύματος, ουδέποτε συμμετείχαμε καθ' οιονδήποτε τρόπο στην τέλεση κάποια αξιόποινης πράξης. Επιπλέον, ο ισχυρισμός του 2^{ου} εξ υμών «**ΔΙΟΤΙ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΠΑΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ** είναι ουσιαστικά η υπόθεση μιας παραδικαστικής, παραδημοσιογραφικής και (τελικά) παρακρατικής κομπανίας που εκτελούσε συμβόλαια» είναι άκρως ψευδής, όπως έχει ομοίως αποδειχθεί με το άνω απαλλακτικό βούλευμα, καθώς δεν υπάρχει καμία παραδικαστική ή παραδημοσιογραφική κομπανία και, επίσης, είναι ένας ισχυρισμός που πλήττει άμεσα την επαγγελματική φήμη αμφοτέρων ημών.

7. Την 04^η-01-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1478445912959631364>), το άρθρο με τίτλο «**Απολογίες**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

jpretenteris@tanca.gr

Απολογίες

ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020 παραπέμφθηκε με σειρά αδικημάτων ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλος. Ο επονομαζόμενος και «Ρασπούτιν».

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ απασχολούσε τη Βουλή ήδη από τις 8 Οκτωβρίου 2019 όταν συστάθηκε η εναντίον του προανακριτική επιτροπή που κατέληξε στην παραπομπή του.

ΜΑΖΙ με τον Παπαγγελόπουλο παραπέμφθηκαν και οι συνένοχοί του για σωρεία αδικημάτων: κακουρηγηματική κατάχρηση εξουσίας, παραβάσεις καθήκοντος, απόπειρες εκβίασης και διάφορα άλλα αδικήματα, καθώς φυσικά και για συμμετοχή στην εγκληματική οργάνωση την οποία ο Παπαγγελόπουλος κατηγορείται ότι είχε συγκροτήσει.

ΦΤΑΣΑΜΕ ΑΙΣΙΩΣΙ στον Ιανουάριο 2022 και επιτέλους άρχισαν να καλούνται οι διάφοροι ύποπτοι να απολογηθούν.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΩ περισσότερα. Σέβομαι απόλυτα την προσπάθεια κάθε κατηγορούμενου να υπερασπιστεί τον εαυτό του, όπως σέβομαι την προσπάθεια κάθε συνηγόρου να υπερασπιστεί τον πελάτη του.

ΑΠΛΩΣ τα υπόλοιπα περί «ερευνητικής δημοσιογραφίας», «δεξιάς», «δημοκρατίας και δημοσιογραφίας στο απόσπασμα» και «κράτος μπανανίας» θα μπορούσαν να λείπουν – γελάει ο κόσμος!

ΑΛΛΩΣΤΕ στην προκειμένη περίπτωση δεν διώκονται δημοσιογράφοι, ούτε δικαστικοί για να ανησυχούμε. Διώκονται άτομα που κατηγορούνται ότι μετείχαν στην εγκληματική οργάνωση του Παπαγγελόπουλου όποιο επάγγελμα κι αν ασκούσαν.

ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΑΙ τις προσπάθειες κωλυσιεργίας με διάφορα προσχήματα, αλλά δεν καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ να μη φτάσει στο ακροατήριο και να μη δικαστεί η σημαντικότερη προσπάθεια δημιουργίας παραπολιτικού, παραδικαστικού και παραδημοσιογραφικού παρακράτους από το 1974;

ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΑΙ επίσης ότι πολλές προσχηματικές κωλυσιεργίες εκπορεύονται από αντιστάσεις μέσα στο δικαστικό σώμα. Υποθέτω πως δεν θα είναι όλοι ευτυχείς με την εκκαθάριση, αλλά δικό τους θέμα.

ΑΛΛΑ επί της κωλυσιεργίας να θυμίσω ότι κοτζάμ Ανδρέας Παπανδρέου παραπέμφθηκε μαζί με τους υπουργούς του στο Ειδικό Δικαστήριο τον Σεπτέμβριο 1989.

ΚΑΙ ΣΤΙΣ 16 Ιανουαρίου 1992 (δύομισι χρόνια αργότερα, τριάντα χρόνια από σήμερα) η δίκη είχε ήδη ολοκληρωθεί και ο Παπανδρέου αθωώθηκε.

ΤΩΡΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ δικαστικοί που επιμένουν να διατηρούν ανοιχτές υποθέσεις, όπως του Λοβέρδου, του Αβραμόπουλου ή του Γεωργιάδη, όχι μόνο χωρίς προφανή στοιχεία αλλά και για δέκα ή περισσότερα χρόνια μετά τις υποθέσεις για τις οποίες (υποτίθεται) ελέγχονται.

ΔΕΝ ΞΕΡΩ αν ονειρεύονται ή μεθοδεύουν κάποιον συμψηφισμό, αλλά στο κράτος δικαίου που γνωρίζω συμψηφισμός μεταξύ δικαίων και αδικών δεν προβλέπεται.

ΑΛΛΑ ΕΙΠΑΜΕ. Άρχισαν οι κλήσεις σε απολογία.

ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΩΣ σημαντικό σε μια υπόθεση με προφανείς πολιτικές διαστάσεις η Δικαιοσύνη να έχει ολοκληρώσει το έργο της πριν από τις επόμενες εκλογές.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ επειδή οι ένοχοι οφείλουν να υποστούν το τίμημα των πράξεών τους. Αλλά κι επειδή οι κατηγορούμενοι δικαιούνται να υπερασπιστούν την αθωότητά τους.

Σέβομαι απόλυτα την προσπάθεια κάθε κατηγορούμενου να υπερασπιστεί τον εαυτό του, όπως σέβομαι την προσπάθεια κάθε συνηγόρου να υπερασπιστεί τον πελάτη του. Απλώς τα υπόλοιπα περί «ερευνητικής δημοσιογραφίας», «δεξιάς», «δημοκρατίας και δημοσιογραφίας στο απόσπασμα» και «κράτος μπανανίας» θα μπορούσαν να λείπουν – γελάει ο κόσμος!

Ως και ανωτέρω, ο 2^{ος} εξ υμών παρεμβαίνει στην ανάκριση, αγνοώντας τη δικογραφία, αξιολογώντας αυθαίρετα το χρόνο των απολογιών και επικαλούμενος μεθοδεύσεις εντός της Δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα, στο άνω άρθρο περιέχονται οι κάτωθι συκοφαντίες:

α) «**ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020** παραπέμφθηκε με σειρά αδικημάτων ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλος. Ο επονομαζόμενος και «Ρασπούτιν». **Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ** απασχολούσε τη Βουλή ήδη από τις 8 Οκτωβρίου 2019 όταν συστάθηκε η

εναντίον του προανακριτική επιτροπή που κατέληξε στην παραπομπή του. **ΜΑΖΙ** με τον Παπαγγελόπουλο παραπέμφθηκαν και οι συνένοχοί του για σωρεία αδικημάτων. **ΦΤΑΣΑΜΕ ΑΙΣΙΩΣ** στον Ιανουάριο 2022 και επιτέλους άρχισαν να καλούνται οι διάφοροι ύποπτοι να απολογηθούν».

Ο ισχυρισμός «συνένοχοι» προφανώς απευθύνεται προς αμφοτέρους ημάς και την δημοσιογράφο Γ. Παπαδάκου. Εν προκειμένω, ο 2^{ος} υμών παραβιάζει ξανά το τεκμήριο της αθωότητάς μας, διαδίδει ψευδείς ειδήσεις, καθώς ούτε κατά το χρόνο ανάρτησης του δημοσιεύματος, αλλά ούτε και μεταγενέστερα καταδικασθήκαμε για κάποιο αδίκημα, πολλώ δε μάλλον για «σωρεία αδικημάτων» και προσβάλλει βάναυσα την τιμή και υπόληψή μας.

β) «**ΔΕΝ ΘΑ ΠΩ** περισσότερα. Σέβομαι απόλυτα την προσπάθεια κάθε κατηγορούμενου να υπερασπιστεί τον εαυτό του, όπως σέβομαι την προσπάθεια κάθε συνηγόρου να υπερασπιστεί τον πελάτη του. **ΑΠΛΩΣ**, τα υπόλοιπα περί «ερευνητικής δημοσιογραφίας», «δεξιός», «δημοκρατίας και δημοσιογραφίας στο απόσπασμα» και «κράτος μπανανίας» θα μπορούσαν να λείπουν - γελάει ο κόσμος!»

Το ανωτέρω σχόλιο του 2^{ου} εξ υμών ότι τάχα γελάει ο κόσμος με τα «περί «ερευνητικής δημοσιογραφίας», «δεξιός», «δημοκρατίας και δημοσιογραφίας στο απόσπασμα» και «κράτος μπανανίας»» είναι καθόλα υποτιμητικό προς το πρόσωπό μας και φυσικά αυτοί οι ισχυρισμοί δεν θα μπορούσαν να λείπουν και από τις απολογίες μας. Είναι γεγονός ότι ο Ι. Πρετεντέρης, καθότι και ο ίδιος δημοσιογράφος, εν προκειμένω φαίνεται να περιφρονεί το γεγονός ότι η εμπλοκή μας στην υπόθεση της σκευωρία της Novartis, χωρίς να υπάρχουν σε βάρος μας πραγματικά αποδεικτικά στοιχεία, παρά μόνο η μαρτυρία του Σ. Μιωνή, αποτελούσε στην πραγματικότητα μια προσπάθεια φίμωσης του δημοσιογραφικού μας λόγου και τίποτα παραπάνω.

γ) «**ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΑΙ** επίσης ότι πολλές προσηματικές κωλυσιεργίες εκπορεύονται από αντιστάσεις μέσα στο δικαστικό σώμα. Υποθέτω πως δεν θα είναι όλοι ευτυχείς με την εκκαθάριση, αλλά δικό τους θέμα».

Στο ανωτέρω χωρίο, ο 2^{ος} εξ υμών επικρίνει ξανά το έργο της Ανακρίτριας του Ειδικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος, όταν κάνει λόγο για «προσηματικές κωλυσιεργίες». Ωστόσο, η αλήθεια είναι ότι η ανάκριση έγινε σύμφωνα με την προβλεπόμενη νόμιμη διαδικασία και η Ανακρίτρια χορήγησε σε κάθε κατηγορούμενο μια εύλογη προθεσμία για την απολογία του. Συνεπώς, είναι παντελώς ψευδής ο ισχυρισμός του 2^{ου} εξ υμών περί «προσηματικών κωλυσιεργιών».

8. Την 24^η-02-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1496946432317796354>), το άρθρο με τίτλο «**Στραπάτσο**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

ipreteneteri@tanex.gr

Στραπάτσο

ΔΥΣΤΥΧΩΣ όσα αποκαλύπτονται για την υπόθεση Βγενόπουλου - Θάνου - Παπαγγελόπουλου, τη μεθοδευση και τη συγκάλυψή της δεν αποτελούν έκπληξη. Όλοι είχαμε αντιληφθεί τι συνέβαινε με συγκεκριμένους πρωταγωνιστές σε μια συγκεκριμένη περίοδο.

ΕΥΤΥΧΩΣ όμως προκαλούν αποτροπιασμό. Η χώρα εμφανίζεται έρμαιο στα χέρια μιας παραδικαστικής συμμορίας.

ΤΟ ΠΑΣΑ συμπληρώνεται πειστικά. Λίστα Λαγκάρντ, Μιωνή, Φαλιανί, Βγενόπουλος, Novartis... Οι ίδιοι άνθρωποι σε άλλες υποθέσεις ανακυκλώνονται στα ίδια κόλπα. Οι μεθοδεύσεις, οι στόχοι και οι σκοπιμότητες παραείναι εκκωφαντικοί για να κουκουλωθούν (Δ. Κρουστάλλη, iefimerida, 23/2).

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ φυσικά θα τα βρει η Δικαιοσύνη. Μια Δικαιοσύνη (ελπίζω και εύχομαι) απαλλαγμένη από τη νοσηρότητα αλλά και από τα κυκλώματα εκείνης της περιόδου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ όμως θα σταθώ σε κάτι άλλο. Όχι τόσο στις συγκεκριμένες υποθέσεις και σε εκείνες που ίσως ακολουθήσουν, όσο στη ρητορική που τις περνούσε.

ΜΙΑ ΡΗΤΟΡΙΚΗ αδιάφορης ηθικολογίας, υστερικής καταγγελίας και αρροστημένης καχυποψίας. Ίσως και μια ισχυρή δόση κοινωνικής μοχθηρίας.

Η ΕΠΟΧΗ το επέτρεψε. Κυρίως όμως το διευκόλυνε η ενοχοποίηση του μεταπολιτευτικού συστήματος εξουσίας το οποίο επιτίδεια κατηγορήθηκε ότι «χρεοκόπησε τη χώρα».

ΑΚΟΜΗ κι οι επιτυχίες του χαρακτηρίστηκαν αμαρτήματα.

ΑΛΛΑ αυτά είναι πλέον παλιά ιστορία, θα μου πείτε. Σωστά. Η Ελλάδα πήρε το μήτημά της και έκανε βήματα μπροστά.

ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ ο Παππάς απολογήθηκε χθες με υπόμνημα για τις τηλεοπτικές άδειες κραυγάζοντας ότι «η ΝΔ των σκανδάλων έπρεπε να έχει πάρει ένα μάθημα από το στραπάτσο της προανακριτικής».

ΜΑΛΛΟΝ αυτός δεν πήρε κανένα μάθημα. Διότι για ποιο στραπάτσο μιλάει; Και για ποια σκάνδαλα;

ΔΕΝ ΗΤΑΝ Η ΝΔ που είχε νταραβέρια με τον Καλογρίτσα και τους Αραβες. Ούτε μοίραζε τηλεοπτικές άδειες με το αζήμιωτο. Ούτε εκβίαζε τον Βγενόπουλο ή τον Μιωνή.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΕΡΔΕΥΟΜΑΣΤΕ δεν εκλήθη να απολογηθεί ο Μητσοτάκης για στραπάτσο αλλά ο Παππάς, ο Παπαγγελόπουλος και τα άλλα παιδιά της παρέας για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ έλεγε «όταν ακούς κάποιον να σκίζει το ρούχο του γιο την ηθική και την εντιμότητά του, πρόσεχε το πορτοφόλι σου».

ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΔΙΚΟ: με τα χρόνια κατάλαβα ότι η καταγγελία και η ηθική αγανάκτηση είναι το τελευταίο καταφύγιο του απατεώνα.

ΕΛΠΙΖΩ απλώς να το έχουμε καταλάβει όλοι.

ΟΥΤΩΣ' Η ΑΛΛΩΣ, όλες αυτές οι σκοτεινές υποθέσεις έχουν πάρει πλέον τον δρόμο τους και, αργά ή γρήγορα, θα πάψουν να βαραίνουν τον δημόσιο βίο της χώρας.

ΟΧΙ ΜΟΝΟ για να ικανοποιηθεί ένα στοιχειώδες αίσθημα δικαίου. Αλλά κι επειδή η δημοκρατία δεν μπορεί να ζήσει με σκελετούς στο ντουλάπι.

Δεν ήταν η ΝΔ που είχε νταραβέρια με τον Καλογρίτσα και τους Αραβες.

Ούτε μοίραζε τηλεοπτικές άδειες με το αζήμιωτο. Ούτε εκβίαζε τον Βγενόπουλο ή τον Μιωνή.

Και για να μην μπερδευόμαστε δεν εκλήθη να απολογηθεί

ο Μητσοτάκης για στραπάτσο αλλά ο Παππάς, ο Παπαγγελόπουλος και τα άλλα παιδιά της παρέας

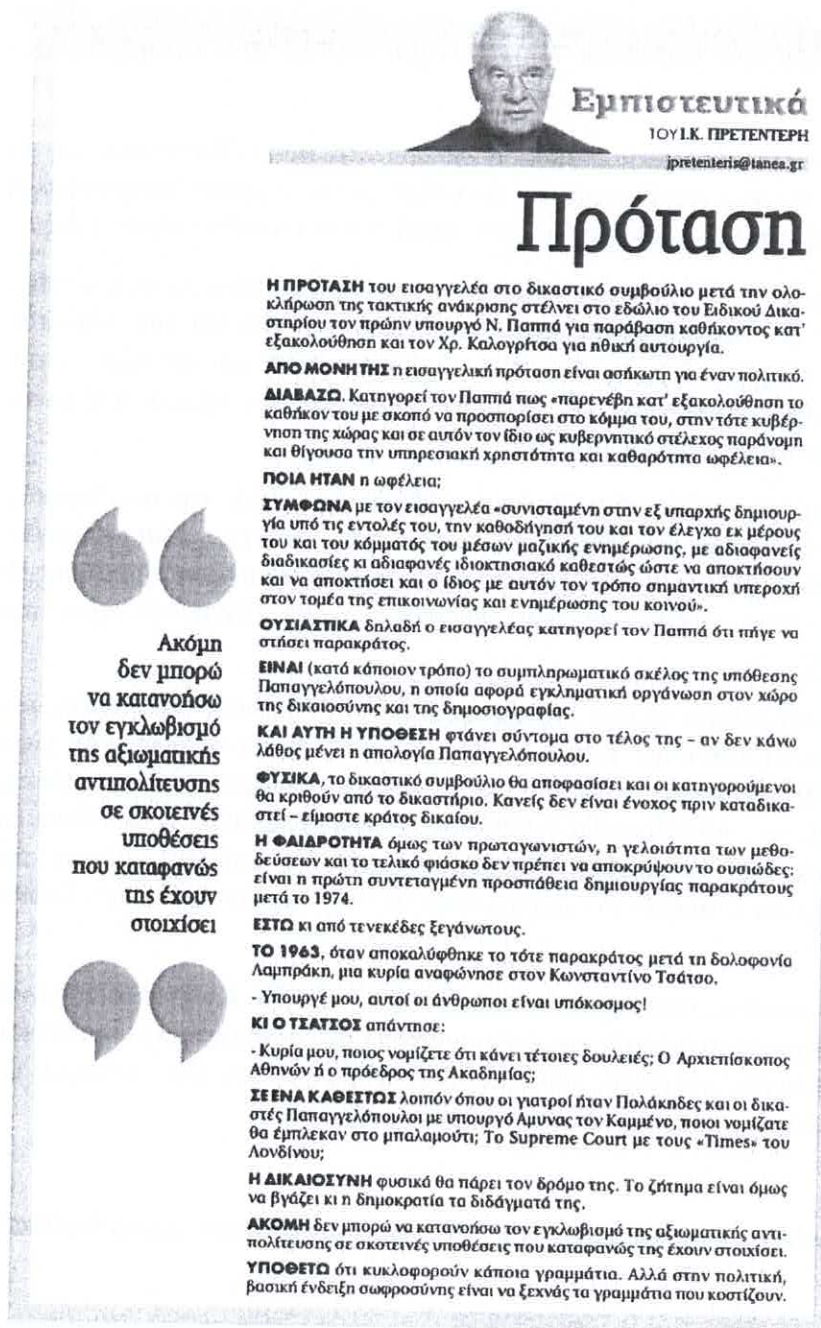

Στο ανωτέρω άρθρο περιέχονται τα ακόλουθα συκοφαντικά και δυσφημιστικά:

«**ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΕΡΔΕΥΟΜΑΣΤΕ** δεν εκλήθη να απολογηθεί ο Μητσοτάκης για στραπάτσο αλλά ο Παππάς, ο Παπαγγελόπουλος και τα άλλα παιδιά της παρέας. Οι οποίοι διώκονται όχι για πολιτικούς αλλά για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα. **Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΟΥ** έλεγε «όταν ακούς κάποιον να σκίζει το ρούχο του γιο την ηθική και την εντιμότητά του, πρόσεχε το πορτοφόλι σου». **ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΔΙΚΟ:** με τα χρόνια κατάλαβα ότι η καταγγελία και η ηθική αγανάκτηση είναι το τελευταίο καταφύγιο του απατεώνα. **ΕΛΠΙΖΩ** απλώς να το έχουμε καταλάβει όλοι».

Στο ανωτέρω χωρίο, είναι προφανές ότι όταν ο 2^{ος} εξ υμών κάνει λόγο για «τα άλλα παιδιά της παρέας», αναφέρεται και σε αμφοτέρους ημάς και όλως δυσφημιστικά και συκοφαντικά επιχειρεί τεχνηέντως να μας παρουσιάσει στο αναγνωστικό του κοινό ως «απατεώνες».

9. Την 03^η-05-2022, δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1521580099459588097>), το άρθρο με τίτλο «**Πρόταση**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά
ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ
jpretenteris@tanea.gr

Πρόταση

Η ΠΡΟΤΑΣΗ του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο μετά την ολοκλήρωση της τακτικής ανάκρισης στέλνει στο εδώλιο του Ειδικού Δικαστηρίου τον πρώην υπουργό Ν. Παππά για παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και τον Χρ. Καλογρίτσα για ηθική αυτουργία.

ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΤΗΣ η εισαγγελική πρόταση είναι ασήκωτη για έναν πολιτικό.

ΔΙΑΒΑΣΩ. Κατηγορεί τον Παππά πως «παρενέβη κατ' εξακολούθηση το καθήκον του με σκοπό να προσπορίσει στο κόμμα του, στην τότε κυβέρνηση της χώρας και σε αυτόν τον ίδιο ως κυβερνητικό στέλεχος παράνομη και θίγουσα την υπηρεσιακή χρησιμότητα και καθαρότητα ωφέλεια».

ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ η ωφέλεια;

ΣΥΜΦΩΝΑ με τον εισαγγελέα -συνισταμένη στην εξ ύπαρξης δημιουργία υπό τις εντολές του, την καθοδήγησή του και τον έλεγχο εκ μέρους του και του κόμματός του μέσω μαζικής ενημέρωσης, με αδιαφανείς διαδικασίες κι αδιαφανές ιδιοκτησιακό καθεστώς ώστε να αποκτήσουν και να αποκτήσει και ο ίδιος με αυτόν τον τρόπο σημαντική υπεροχή στον τομέα της επικοινωνίας και ενημέρωσης του κοινού».

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ δηλαδή ο εισαγγελέας κατηγορεί τον Παππά ότι πήγε να στήσει παρακράτος.

ΕΙΝΑΙ (κατά κάποιον τρόπο) το συμπληρωματικό σκέλος της υπόθεσης Παπαγγελόπουλου, η οποία αφορά εγκληματική οργάνωση στον χώρο της δικαιοσύνης και της δημοσιογραφίας.

ΚΑΙ ΑΥΤΗ Η ΥΠΟΘΕΣΗ φτάνει σύντομα στο τέλος της - αν δεν κάνει λάθος μένει η απολογία Παπαγγελόπουλου.

ΦΥΣΙΚΑ, το δικαστικό συμβούλιο θα αποφασίσει και οι κατηγορούμενοι θα κριθούν από το δικαστήριο. Κανείς δεν είναι ένοχος πριν καταδικαστεί - είμαστε κράτος δικαίου.

Η ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΑ όμως των πρωταγωνιστών, η γελιοσύνη των μεθοδεύσεων και το τελικό φιάσκο δεν πρέπει να αποκρύψουν το ουσιαστικό: είναι η πρώτη συντεταγμένη προσπάθεια δημιουργίας παρακράτους μετά το 1974.

ΕΙΣΤΩ κι από τενεκέδες ξεγάνωτους.

ΤΟ 1963, όταν αποκαλύφθηκε το τότε παρακράτος μετά τη δολοφονία Λαμπράκη, μια κυρία αναφώνησε στον Κωνσταντίνo Τσάτσο.

- Υπουργέ μου, αυτοί οι άνθρωποι είναι υπόκοσμος!

ΚΙ Ο ΤΣΙΑΤΣΟΣ απάντησε:

- Κυρία μου, ποιος νομίζετε ότι κάνει τέτοιες δουλειές; Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ή ο πρόεδρος της Ακαδημίας;

ΣΕΝΑ ΚΑΘΕΙΣΤΩΣ λοιπόν όπου οι γιατροί ήταν Πολάκηδες και οι δικαστές Παπαγγελόπουλοι με υπουργό Αμυνας τον Καμμένο, ποιοι νομίζατε θα εμπλεκαν στο μπαλαμούτι; Το Supreme Court με τους «Times» του Λονδίνου;

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ φυσικά θα πάρει τον δρόμο της. Το ζήτημα είναι όμως να βγάξει κι η δημοκρατία τα διδάγματά της.

ΑΚΟΜΗ δεν μπορώ να κατανοήσω τον εγκλωβισμό της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε σκοτεινές υποθέσεις που καταφανώς της έχουν στοιχίσει.

ΥΠΟΘΕΤΩ ότι κυκλοφορούν κάποια γραμμάτια. Αλλά στην πολιτική, βασική ένδειξη σωφροσύνης είναι να ξεχνάς τα γραμμάτια που κοστίζουν.

Ακόμη δεν μπορώ να κατανοήσω τον εγκλωβισμό των αξιωματικών αντιπολίτευσης σε σκοτεινές υποθέσεις που καταφανώς της έχουν στοιχίσει.

Το παραπάνω άρθρο περιέχει ομοίως σωρεία συκοφαντιών προς το πρόσωπο μας και συγκεκριμένα είναι συκοφαντικά, ψευδή και δυσφημιστικά τα ακόλουθα χωρία:

α) «**ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ**, δηλαδή, ο εισαγγελέας κατηγορεί τον Παππά ότι πήγε να στήσει παρακράτος. **ΕΙΝΑΙ** (κατά κάποιον τρόπο) το συμπληρωματικό σκέλος της υπόθεσης Παπαγγελόπουλου, η οποία αφορά εγκληματική οργάνωση στον χώρο της δικαιοσύνης και της δημοσιογραφίας».

Ο άνω ισχυρισμός του 2^{ου} εξ υμών βρίθκει ανακριβειών. Καταρχάς, η σύνδεση της υπόθεσης του Ν. Παππά με την υπόθεση του Παπαγγελόπουλου, που επιχειρείται ξανά από τον 2^ο εξ υμών, είναι παντελώς αυθαίρετη. Ως προαναφέραμε, εμείς δεν έχουμε καμία σχέση με το κατηγορητήριο του βουλευτή Ν. Παππά. Αμφότεροι βρεθήκαμε κατηγορούμενοι στην υπόθεση της δήθεν σκευωρίας της Novartis μαζί με τον πρώην αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλο, στην οποία, επίσης, όπως αποδείχθηκε αργότερα, αδικώς μας ενέπλεξαν, με αποτέλεσμα φυσικά την απαλλαγή μας από τις όλες κατηγορίες περί σύστασης εγκληματικής οργάνωσης και εκβίασης.

β) «**Η ΦΑΙΔΡΟΤΗΤΑ** όμως των πρωταγωνιστών, η γελοιότητα των μεθοδεύσεων και το τελικό φιάσκο δεν πρέπει να αποκρύψουν το ουσιώδες: είναι η πρώτη συντεταγμένη προσπάθεια δημιουργίας παρακράτους μετά το 1974. **ΕΣΤΩ** κι από τενεκέδες ξεγάνωτους».

Καταρχάς, άνω περιεχόμενος στο άρθρο ισχυρισμός είναι ψευδής. Η αλήθεια είναι ότι δεν έγινε καμία μεθόδευση για τη δημιουργία παρακράτους από την πλευρά μας. Μάλιστα, έχουμε ήδη ελεγχθεί γι' αυτό από το Δικαστικό Συμβούλιο του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος, το οποίο, ως αναφέρουμε και ανωτέρω, έκρινε ότι δεν έχουμε τελέσει τις πράξεις, που περιγράφονται στο κατηγορητήριο.

Ο 2^{ος} εξ υμών προβαίνει και σε μία πολύ βαριά προσβολή προς εμάς και τους λοιπούς κατηγορούμενους της υπόθεσης της δήθεν σκευωρίας της Novartis. Μας αποκαλεί ξεδιαντρόπως «τενεκέδες ξεγάνωτους», δηλαδή επί της ουσίας άχρηστους και ανάξιους. Ο χαρακτηρισμός αυτός είναι εξυβριστικός και υπερβαίνει κάθε μέτρο και όριο του δημοσιογραφικού λόγου.

γ) «**ΤΟ 1963**, όταν αποκαλύφθηκε το τότε παρακράτος μετά τη δολοφονία Λαμπράκη, μια κυρία αναφώνησε στον Κωνσταντίνο Τσάτσο. - Υπουργέ μου, αυτοί οι άνθρωποι είναι υπόκοσμος! **ΚΙ Ο ΤΣΑΤΣΟΣ** απάντησε: - Κυρία μου, ποιος νομίζετε ότι κάνει τέτοιες δουλειές; Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών ή ο πρόεδρος της Ακαδημίας; **ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΘΕΣΤΩΣ** λοιπόν όπου οι γιατροί ήταν Πολάκηδες και οι δικαστές Παπαγγελόπουλοι με υπουργό Άμυνας τον Καμμένο, **ποιοι νομίζετε θα έμπλεκαν στο μπαλαμούτι; Το Supreme Court με τους «Times» του Λονδίνου;**»

Και εν προκειμένω, με παρομοιώσεις και συγκαλυμμένα, ο 2^{ος} εξ υμών προσπαθεί δήθεν να αποκαλύψει ένα ανύπαρκτο παρακράτος και μας συσχετίσει με τον υπόκοσμο. Φυσικά, και ο άνω ισχυρισμός συνιστά προσβολή προς το πρόσωπό μας και μας υποτιμά ως δημοσιογράφους και κυρίως ως τίμιους και ευυπόληπτους πολίτες.

Γ. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΥ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΟΣ

1. Την 03^η-07-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», στη στήλη «Πολιτική» της ηλεκτρονικής έκδοσης της άνω εφημερίδας «www.tovima.gr» (ιδ. <https://www.tovima.gr/print/politics/paraksenoi-logariasmoi/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ.

<https://twitter.com/jpretenteris/status/1543642984125763589>), το άρθρο με τίτλο «ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Α 44 ΛΕ ΤΟ ΒΗΜΑ

«Γιατί κάνουν έτσι κι εγώ με τα πόδια γυρνάω!»

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Η εκκαθάριση του παρακράτους της περιόδου 2015-2019 κατέληξε τελικά σε δύο δίκες στο Ειδικό Δικαστήριο με δύο συν δύο κατηγορουμένους. Τους Παπαγγελόπουλο και Τουλουπάκη στη μία. Τους Παππά και Καλογρίτσα στην άλλη.

Δεν το λες και πογκρόμ! Είναι προφανές ότι η Δικαιοσύνη εξάντλησε την επιείκεια και τη μεγαλοψυχία της επιδεικνύοντας υψηλό βαθμό ανθρωπιάς. Κατά μια άλλη εκδοχή, προσπάθησε απλά να μη πέσει στο χειρότερο δυνατό επίπεδο και αφού τόσο καιρό διώλιζε τον κόσμο κατέπιε αμάσητη την καμψά.

«Στείλε το παρακάτω κι όσ' τους να τα βρουν» που θα έλεγε ο Πάππου-Αλεξίου.

Το «παρακάτω» θα είναι δύο σύντομες δίκες στο Ειδικό Δικαστήριο από τις οποίες (όπως φαίνεται) κανένας δεν θα πάει φυλακή.

Ενδεχομένως σε αυτό το αποτέλεσμα να οδηγήσουν τα στοιχεία της δικαιοσύνης.

Από την άλλη, ίσως να πρωτάνευσαν σκοπιμότητες, κυκλώματα ή συνεχιζόμενες ευαισθησίες. Η δικαστική εξέλιξη πάντως δεν είναι στο ύψος της υπόθεσης. Περιέχει αρκετά στοιχεία μεθόδευσης για να προκύψαν συμπτωμάτια. Χρειάζεται άλλωστε μεγάλη δόση ευπιστίας και αγαθότητας να πιστέψει ένας δικαστής ή εισαγγελέας (πόσο μάλλον ένας απλός πολίτης...) ότι όσα έχουν καταγγείλει και σπείρει, όσες διώξεις έχουν μεθοδοωθεί, όσα ακατονόμαστα εβαν το φως της δημοσιότητας μετά το σκάνδαλο των παραρτημάτων και περιέχονται στο «κατηγορητήριο», ήταν έργα τεσσάρων ανθρώπων. Χωρίς τη συνδρομή κάποιων άλλων. Χωρίς την εμπλοκή περισσότερων. Χωρίς καμία συμμόρφωση στις διαταγές τους. Χωρίς κανένα σχέδιο, ούτε επιδιώξεις. Περίπου πέχουν διότι έτιχον.

Τελικά (σύμφωνα με το δικαστικό συμβούλιο) το παρακράτος δεν ήταν μόνο «άλογον παρακράτος», αλλά ατομική ενσώχληση των εμπλεκόμενων. Κάτι σαν κόμμι - υποθέτω στον ελεύθερο χρόνο τους.

Το μεγάλο επιχείρημα της υπεράσπισης είναι ότι τελικά έσπασαν τα μούτρα τους. Όσο τους αντιπάλους τους κατέφεραν να σπλάκωναν με τη Νουατίε ούτε της τηλεόρασης να μορφαίνουν ούτε την πολιτική ζωή να ελέγχουν ούτε τη Δικαιοσύνη να ποδηγετούν

ότε τον Τάσο να μετριάψουν σε χωροφυλακή αγράμματων χωροφυλάκων. Σωστό. Αλλά όχι επειδή δεν προσοβλήσαν. Απλώς τόσο ήταν.

Η η ρώ - τη (και μισοει - κή έως τώρα) σπείρα συγκρότησης παρακράτους μετά τη Μεταπολίτευση επιχειρήθηκε από ένα πολιτικό, δικαστικό και δημοσιογραφικό προσωπικό της χαμηλότερης υποστάθης. Κανονικά δεν τους έχει ούτε για να παραγγείλει σοβιλάκια. Αλλά αυτοί οι ανυπόλητοι άνθρωποι επιχείρησαν σε ταριχευμένο καιρούς να συγκροτήσουν ένα παράλληλο «σύστημα εξουσίας». Τασομένοι κατά της «διαβολικής», του «παλαιού συστήματος» ή της «αυστηριακής δημοκρατίας». Δεν είναι παράλογο ότι απέτυχαν. Είναι παρωπικό ότι δοκίμασαν. Τα υπόλοιπα στο δικαστήριο - χωρίς μεγάλες προσδοκίες...

Αλλά πέρα από τη Δικαιοσύνη υπάρχει η δημοκρατία. Η οποία στη φυσική κατάσταση δεν μπορεί να υπονομεύεται ή να απειλείται από όποιον χειρίζεται μια δικαιοκρατία ή εκδίδει μια παπαζοιάρα. Αυτό θα έπρεπε να είναι το πραγματικό δίβραχο από την υπόθεση Παπαγγελόπουλου ή Παππά. Δεν είναι βέβαιος ότι έγινε έλεος τώρα κατανοώντας αλλά ελπίζω να προκύψει από την ακροαματική διαδικασία. Είναι δουλειά της Δικαιοσύνης να το αναδειχτεί, με όσες παραλείψεις κι αν έχει βιτζι έλεος τώρα. Σε τελική ανάλυση εκείνη έχει πλέον την ευθύνη να μη μεταφραστεί μια «υπόθεση παρακράτους» σε σκελετό στο νουάβλι της δημοκρατίας. Οι ανιστοί λογαριασμοί δεν κλείνουν με μερμέτιο. Κι όσο δεν κλείνουν, παραμένουν ανοιχτοί. Και παράξενοι.

Νταπλικι στο παρολι

Ο Ερντογάν *έχει όραση*. «Η οπτική της Ελλάδας είναι ενάντια στην πολιτική μας» δήλωσε στη Μαδρίτη (συνέντευξη Τύπου, 30/6). Βέβαια, όσο κρότουςε η συνοδος του ΝΑΤΟ δεν είχε πει τίποτα πέρα από τα τυπικά και τα συμβατικά. Απέφυγε το βέτο για την εισδοχή της Συρίας και της Φινλανδίας στη βάση «μνημονίου» το οποίο ουσιαστικά δεν λέει τίποτα και πιθανότατα δεν θα έχει κανένα πρακτικό αποτέλεσμα.

Τη Συρία την έλασσε - για την Ουάσινγκτον, δεν την άκουσα ποτέ... Και θυμήθηκε την Ελλάδα και το νουσί όταν η συνοδος είχε ήδη τελειώσει. Έσβησαν τα φώτα και οι καλύτερες γνώσεις τα τσάκισαν. Η αντιπαλίτευση στην Τουρκία το έριξε στο καλομπαύρι. Σε ό,τι μας αφορά, καλοδεκαίμενος.

Κανείς δεν θέλει φασαρίες και νομίζω πως σε αυτό ο Μπασαζνίκης τον έχει ψυχαναλύσει σιαστό μετά τον Εβρο. Ο Ερντογάν *πουλάει νταπλικι* στο παρολι.

Και τα F-16: Για την ακρίβεια η υποσκευή αναβαθμισμένων F-16, αντί των προηγμένων F-35. Είναι μια υπόθεση. Η οποία ακόμη κι αν πραγματοποιηθεί, δεν φαίνεται (κατά τους ειδικούς) να διαταράσσει τους στρατηγικούς συσχετισμούς όπως διαμορφώνονται στο Ανατολίο με τους ελληνικούς εξοπλισμούς.

Το ευκαρίστο είναι ότι η κυβέρνηση φαίνεται να έχει βρει ένα αποδοτικό μέγιστο πολιτικής απάντησης στην Τουρκία.

Το δυσώφετο είναι ότι αυτό αποτελεί το πρόβλημα του Ερντογάν. Στην ίδια συνέντευξη στη Μαδρίτη επανέλαβε: «Έκανα μια προσφορά. Είπα να μην εμπλέκονται τρίτα πρόσωπα. Ομως (ο.σ.ο. Μπασαζνίκης) ανέτρεψε την κατάσταση με την ομιλία στις ΗΠΑ» και διαφώνησε άλλο.

Ο Ερντογάν θέλει να μετατρέψει τις ελληνοτουρκικές σχέσεις σε *διμερές παζάρι*, το οποίο θεωρεί ότι μπορεί να ελεήσει.

Η Αθήνα τις περνάει μέσα από τις βρυέλλες, το Παρίσι, τόσο το Βερολίνο, την Ουάσινγκτον. Λογικό. Αυτό δεν αραιεί τους Ερντογάν. Δεν βλέπει γιατί η πολιτική του κρέη να φιλιρόταται από τρίτα πρόσωπα. Το θεωρεί αθέμιτο. Προσωπικά συμπόκο. Αλλά καλά θα κάνει να το κωνέψει.

Βρικόλακας

Στην Κρήτη κάποιοι φοβητές προμύθησαν τον κοσμήτορα. Ευλόγως και όπως θα συνέβαινε σε όλες τις ευνομούμενες χώρες του κόσμου επιλήφθηκε ο εισαγγελέας. Οι ανονιστές προβήθηκαν να τροβήγματο κι άρχισαν να περὶ δωδεζών και διακυμάντων. Λογικό. Το ζοριπαλικό έχει νόημα μόνο όταν απειλεί διαρπάδα. Αλλά ο κλάμος πέθανε. Ενώ ο εισαγγελέας ζει.

Εκεί έγινε φημερία της Αριστοτέλης αποκάλεσε ότι «Ζητά φορτωτικό αίμα η Κεραιώνας» (Εφ. Σπ., 29/6). Η αποκάλεση είναι ασυγκρίτως ανησυχιακή. Αλλά η φημερία δεν διευκρινίζει τι ακριβώς θέλει το φορτωτικό αίμα η Κεραιώνας.

Διά αν θέλει να το πει, τότε αποδεικνύεται πως η Κεραιώνας εκτός από ισογυγές είναι και βρικόλακας!

Με το ανωτέρω άρθρο του ο 2^{ος} εξ υμών στήνει ένα λαϊκό δικαστήριο σε βάρος μας και ασκεί έντονη κριτική στο απαλλακτικό υπέρ ημών βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος και, κατά προέκταση, στην Ελληνική Δικαιοσύνη, καθώς ο ίδιος ήδη πριν την έκδοση του βουλεύματος είχε αποφασίσει περί της ενοχής μας. Μάλιστα, ως συνήθως, ο Ι. Πρετεντέρης προβαίνει σε δυσφημιστικούς και προσβλητικούς ισχυρισμούς στα κατωτέρω χωρία:

α) «Η εκκαθάριση του παρακράτους της περιόδου 2015-2019 κατέληξε τελικά σε δύο δίκες στο Ειδικό Δικαστήριο με δύο συν δύο κατηγορουμένους. Τους Παπαγγελόπουλο και Τουλουπάκη στη μία. Τους Παππά και Καλογρίτσα στην άλλη. Δεν το λες και πογκρόμ!» Είναι προφανές ότι η Δικαιοσύνη εξάντλησε την επιείκεια και τη μεγαλοψυχία της επιδεικνύοντας

υψηλό βαθμό ανθρωπισμού. Κατά μια άλλη εκδοχή, προσπάθησε απλώς να μπλέξει στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο και αφού τόσο καιρό διύλιζε τον κώνωπα κατάπτε αμάσητη την καμήλα».

Ο 2^{ος} εξ υμών στο ανωτέρω χωρίο προβαίνει σε διάδοση σωρείας ψευδών. Ισχυρίζεται, δηλαδή, ότι η απαλλαγή μας οφείλεται είτε σε ένα αίσθημα επιείκειας, μεγαλοψυχίας και ανθρωπισμού που επέδειξε η Δικαιοσύνη προς εμάς, το οποίο, φυσικά, δεν ισχύει. Η αλήθεια είναι ότι καταρρίψαμε με πληθώρα αποδεικτικών στοιχείων και μέσων όλες τις σε βάρος μας κατηγορίες, τα οποία προσκομίσαμε κατά τη προφορική μας απολογία ενώπιον της κ. Ανακρίτριας. Άλλωστε, και σε κάθε περίπτωση, εάν είχε διαπιστωθεί κατά τη διαδικασία την ανάκρισης η τέλεση κάποια αξιόποινης πράξης, θα είχαμε παραπεμφθεί στο Ειδικό Δικαστήριο.

β) «Ενδεχομένως σε αυτό το αποτέλεσμα να οδηγούσαν τα στοιχεία της δικογραφίας. Από την άλλη, ίσως να πρυτάνευσαν σκοπιμότητες, κυκλώματα ή συντεχνιακές ευαισθησίες. Η δικαστική εξέλιξη πάντως δεν είναι στο ύψος της υπόθεσης. Περιέχει αρκετά στοιχεία μεθόδευσης για να προέκυψαν συμπτωματικά. Χρειάζεται άλλωστε μεγάλη δόση ευπιστίας και αγαθοσύνης να πιστέψει ένας δικαστής ή εισαγγελέας (πόσο μάλλον ένας απλός πολίτης...) ότι όσα έχουν καταγγελθεί και στηθεί, όσες διώξεις έχουν μεθοδευτεί, όσα ακατονόμαστα είδαν το φως της δημοσιότητας μετά το σκοτάδι των παρασκηνίων και περιέχονται στο κατηγορητήριο, ήταν έργα τεσσάρων ανθρώπων. Χωρίς τη συνδρομή κανενός άλλου. Χωρίς την εμπλοκή περισσότερων. Χωρίς καμία συμμορία στις διαταγές τους. Χωρίς κανένα σχέδιο, ούτε επιδιώξεις. Περίπου πέτυχαν διότι έτυχαν.»

Ο 2^{ος} εξ υμών εξακολουθεί και εν προκειμένω να διαδίδει συκοφαντίες προς το πρόσωπο μας. Συγκεκριμένα γράφει ότι «η δικαστική εξέλιξη πάντως δεν είναι στο ύψος της υπόθεσης» και κάνει λόγο για μεθοδεύσεις επιχειρώντας να μας παρουσιάσει σαν ένα κύκλωμα κοινών κακοποιών. Μάλιστα, ο Ι. Πρετεντέρης φαίνεται να είναι βέβαιος για όσα ψευδή και συκοφαντικά διαδίδει για εμάς, έχοντας πλήρη γνώση της εκδόσεως του απαλλακτικού βουλεύματος, προσβάλλοντας έτσι την προσωπικότητα μας. Η αλήθεια όμως είχε ήδη λάμψει κατά το χρόνο ανάρτησης του εν λόγω δημοσιεύματος με την έκδοση του προαναφερόμενου βουλεύματος, το οποίο μας δικαίωσε πλήρως, γεγονός που μάλλον προκαλεί δυσφορία στον 2^ο εξ υμών.

γ) «Τελικά, σύμφωνα με το δικαστικό συμβούλιο, το παρακράτος δεν ήταν μόνο 'ολίγον παρακράτος' αλλά ατομική ενασχόληση των εμπλεκομένων. Κάτι σαν χόμπι - υποθέτω στον ελεύθερο χρόνο τους.»

Ο άνω ισχυρισμός είναι, επίσης, ψευδής, αλλά και προσβλητικός και δυσφημιστικός, καθώς ο Ι. Πρετεντέρης αφενός παρουσιάζει το «παρακράτος», όπου φυσικά εντάσσει και εμάς, σαν κάτι υπαρκτό, παρά το γεγονός ότι το δικαστικό συμβούλιο έκρινε εκ διαμέτρου αντίθετα και αφετέρου, διότι η γραφή του, αναφορικά με την απαλλαγή μας, είναι ειρωνική, προσπαθώντας να δημιουργήσει στο αναγνωστικό κοινό την εντύπωση ότι κακώς έκρινε η Ελληνική Δικαιοσύνη.

δ) «Η πρώτη (και μοναδική έως τώρα) απόπειρα συγκρότησης παρακράτους μετά τη Μεταπολίτευση επιχειρήθηκε από ένα πολιτικό, δικαστικό και δημοσιογραφικό προσωπικό της χαμηλότερης υποστάθμης. Κανονικά δεν τους έχεις ούτε για να παραγγείλεις σουβλάκια. Αλλά αυτοί οι ανυπόληπτοι άνθρωποι επιχείρησαν σε ταραγμένους καιρούς να συγκροτήσουν ένα παράλληλο 'σύστημα εξουσίας'. Τασσόμενοι κατά της 'διαφθοράς', της 'διαπλοκής', του 'παλαιού συστήματος' ή της 'συστημικής δημοσιογραφίας'. Δεν είναι

παράλογο ότι απέτυχαν. Είναι παρανοϊκό ότι δοκίμασαν. Τα υπόλοιπα στο δικαστήριο -χωρίς μεγάλες προσδοκίες...»

Εν προκειμένω, ο 2^{ος} εξ υμών ψευδώς διαδίδει ότι επιχειρήσαμε να συγκροτήσουμε παρακράτος. Η κατηγορία αυτή έχει πλήρως αποδομηθεί με όσα έκρινε το προαναφερόμενο απαλλακτικό βούλευμα. Πέραν αυτού, το άνω χωρίο περιέχει πληθώρα εξυβριστικών και δυσφημιστικών χαρακτηρισμών και ισχυρισμών και συγκεκριμένα «δημοσιογραφικό προσωπικό της χαμηλότερης υποστάθμης», «Κανονικά δεν τους έχεις ούτε για να παραγγείλεις σουβλάκια.», «ανυπόληπτοι άνθρωποι». Οι προαναφερόμενοι χαρακτηρισμού/ισχυρισμού πλήττουν την τιμή και την υπόληψη μας και αρμόζουν σε κάποια συζήτηση καφενειακού επιπέδου και όχι σε δημοσιογραφικά άρθρα.

ε) «Αλλά πέρα από τη Δικαιοσύνη υπάρχει η δημοκρατία. Η οποία στη φυσική της κατάσταση δεν μπορεί να υπονομεύεται ή να απειλείται από όποιον χειρίζεται μια δικογραφία ή εκδίδει μια πατσαβούρα. Αυτό θα έπρεπε να είναι το πραγματικό δίδαγμα από την υπόθεση Παπαγγελόπουλου ή Παππά. Δεν είμαι βέβαιος ότι έγινε έως τώρα κατανοητό αλλά ελπίζω να προκύψει από την ακροαματική διαδικασία. Είναι δουλειά της Δικαιοσύνης να το αναδείξει, με όσες παραξενιές κι αν έχει δείξει έως τώρα. Σε τελευταία ανάλυση εκείνη έχει πλέον την ευθύνη να μη μετατραπεί μια «υπόθεση παρακράτους» σε σκελετό στο ντουλάπι της δημοκρατίας.»

Ο 2^{ος} εξ υμών εν προκειμένω μας μέμφεται ως υπονομευτές της ίδιας της Δημοκρατίας και γράφει χαρακτηριστικά «η δημοκρατία. Η οποία στη φυσική της κατάσταση δεν μπορεί να υπονομεύεται ή να απειλείται από όποιον...εκδίδει μια πατσαβούρα.». Οι ανωτέρω ισχυρισμοί συνιστούν βαρύτατες προσβολές προς το πρόσωπό μας, με αποτέλεσμα να εκφεύγει κάθε ορίου ανοχής. Προβαίνοντας, μάλιστα, στο χαρακτηρισμό των εντύπων που εκδίδουμε ως «πατσαβούρα», προσβάλλει επίσης το συνταγματικώς κατοχυρωμένο δικαίωμα στην ελευθεροτυπία και το δικαίωμα των πολιτών στην ενημέρωση.

2. Την 24^η-09-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Συγκρούσεις» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», στη στήλη «Γνώμες» της ηλεκτρονικής έκδοσης της άνω εφημερίδας «www.tanea.gr» (διαθέσιμο για τους συνδρομητές) (ιδ. <https://www.tanea.gr/print/2022/09/24/opinions/i-diki-tou-parakratous/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1573730777195577347>), το άρθρο με τίτλο «**Η Δίκη του Παρακράτους**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

ΤΟΥ **Ι.Κ. Πρετεντέρη**

Η Δίκη του Παρακράτους

Η ΕΚΚΙΝΗΣΗ της δικής Παπαγελοπούλου - Τουλουπάκη επαυφάνει στο προσκήνιο το παραδικαστικό και πολιτικό κύκλωμα που επί κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προσπάθησε να ελέγξει τους «αριούς της εξουσίας».

Στην πραγματικότητα είναι η δική του παρακράτους. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι προσήλθαν στο δικαστήριο με συνήγορο τον γνωστό... Μαντζουράνη!

ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ η δική Παπά. Υποθέτω έτσι ότι η απόπειρα ελέγχου της εξουσίας από την τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα εκδικαστεί σε σύνδεση.

Άλλωστε κι οι δίκες της Νορεμβέργης ήταν πολλές, έστω κι αν μόνο η πρώτη σφράγισε την ιστορική μνήμη.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ για το δίδυμο Παπαγελοπούλου - Τουλουπάκη έχουν επιβιώσει τα πάντα. Δεν χρειάζεται να επανέλθω στα προφανή.

Ίδιος όταν τα γεγονότα μιλούν από μόνο τους.

Έτσι δεν στη Βουλή δέκα πολιτικούς ως ύποπτους «για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από καταβολής ελληνικού κράτους». Και μετά από μακρόχρονη και λεπτομερειακά δικαστικά έρευνα όλες οι υποθέσεις ορατοποιήθηκαν από την τακτική δικαιοσύνη.

Με άλλα λόγια, δεν βρέθηκαν στοιχεία να στηρίξουν εικαζόμενες υποψίες και μάλλον ποτέ δεν υπήρξαν.

ΣΥΝΕΠΕΣ είτε η εισαγγελέας αποδείχτηκε ανίκανη να διεκπεραιώσει μια δικαστική έρευνα, είτε δεν υπήρξε τίποτα να ερευνηθεί και η έρευνα ήταν εξ' αρχής στείρα. Διαλέγεται και παίρνεται. Αυτό είναι προφανές η κερυπή του παγώβουνου.

Η ΟΥΣΙΑ της υπόθεσης είναι ότι ένας πρώην εισαγγελέας, αμφίβολης νομτικής επάρκειας και ψυχικής ισορροπίας, κατηγορείται ότι μετέδωσε δικαστικές υποθέσεις και δωδής εναντίον των αντιπάλων της τότε κυβέρνησης. Ούτε μία, ούτε δύο, ούτε τρεις, πολλές!

ΠΑΡ' ΟΛΑ αυτά οι κατηγορούμενοι θα πύθουν στα μαλακά χέρια στο αδινάντο βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου που υποστήριξε ότι «η γνώμη του δικαστή (...) ανήκει στον πυρήνα της δικαστικής κρίσεως και συνενός δεν μπορεί να του αναζητηθεί σε αυτήν ευθύνη έστω και αν αυτή είναι αντίθετη με τη νομολογία και τη νομική διδακταλία» (βούλευμα 30/6). Άπλοδο ότι ο δικαστής μπορεί να κάνει ό,τι γουστάρει.

Η ΚΑΤΑΛΗΞΗ αυτή δεν είναι τυχαία. Από την άποψη της ΝΔ στην εξουσία φάνηκε ότι στο κυβερνητικό στρατόπεδο υπήρχαν δύο προσεγγίσεις.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΠΛΕΥΡΑ, όσοι υποστήριξαν ότι έχουμε να κάνουμε με μια υπόθεση δημοκρατίας, η οποία πρέπει να πάει «μέχρι τέλους» για να αποδοθεί δικαιοσύνη και να ακυρωθεί κάθε ανάλογη μελλοντική σπέντερια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ, όσοι ακολουθούσαν κατευναστική λογική και θεωρούσαν ότι η δικαιοσύνη αποδόθηκε πολιτικά στις ελιγμούς με την τιμωρία της κυβέρνησης Τσίπρα και δικαστικά με την απαλλαγιά όλων των πολιτικών. Περίπου διλωδοί ότι το θέμα που είχε δημιουργηθεί έληξε.

Ο γράφων θυμάται προβεβλημένο κυβερνητικό στέλεχος να του εξηγεί πως «κακώς έγινε ό,τι έγινε αλλά κρίθηκε. Τώρα δεν μπορεί η κυβέρνηση να δώσει την εντύπωση ότι κινηθεί δικαστές και δημοσιογράφοι».

ΑΥΤΗ Η ΔΕΥΤΕΡΗ αντίληψη φαίνεται ότι επικράτησε κατά την εξέλιξη των πραγμάτων και οδήγησε σε ένα πολύ περιορισμένο κατηγορητήριο. Να θυμίσω ότι η Τουλουπάκη δικάζεται ποινικά αλλά παραμένει ενεργή εισαγγελέας χωρίς καν πειθαρχικά μέτρα σε βάρος της! Έτσι, αντί για ένα ολόκληρο πολιτικό, δικαστικό και δημοσιογραφικό παρακράτος οδηγήθηκαν στο εδώλιο μόνο ο Παπαγελοπούλος και η Τουλουπάκη. Τα υπόλοιπα στο δικαστήριο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ένα ερώτημα για το πώς επικράτησε αυτή η κατευνα-

στική όποψη κι αν την επιβλαβε κάποια κυβερνητικά μέθοδοεεεε. Επιστόμως, η κυβέρνηση σιζεί να ροιάει τις πως ούτε διανοήθηκε να κάνει κάτι τέτοιο. Αποδοίει την αποδυνάμωση και τον περιορισμό του κατηγορητηρίου στο ίδιο το δικαστικό σώμα, τις δεσμεύσεις και τα αναλογιστικά του. Είτε επειδή το «κύκλωμα Παπαγελοπούλου» διατηρεί ακόμη ισχυρές άκρες. Είτε επειδή οι δικαστικοί γενναίως διασπορούν να δικάζουν συναιδέλους τους.

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ όμως εκτιμά πως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Υποστηρίζουν πως η επιμελής μεταχείριση της Τουλουπάκη δεν θα ήταν εφικτή χωρίς κάποιο είδους υψηλότερη προστασία.

Και αποδοίουν τη θεωρία της «μη εμπλοκής» της κυβέρνησης στο άμεσο προδουποεργικό περιβάλλον και πιο συγκεκριμένα στον υπουργό Επικρατείας Γ. Γεραπετρίτη.

Παρατηρούν δηλαδή ότι «στα Μέγαρα Μαζύου λογοκρίνησαν πως αν δεν εμπλοκαίς εσύ, θα εμπλοκαίς οι άλλοι».

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΩ αν η συγκεκριμένη ερμηνεία ισχύει με μικρός ή στο ακέραιο.

Ενδεχομένως απλά να υπήρξε ανακάνητα ή αφέλεια στους χειρισμούς κυβερνητικών παραδόντων - τώρα, μετά τις παρακολυθησεις, μου φαίνεται όλο και πιο πιστευτό.

Το βέβαιο είναι ότι όρθος πήω πηγάς, όπως την πρόσφατη κόντρα Βενιζέλου - Γεραπετρίτη για το απόρρητο και το νόμιμο των υποκλοπών.

Πράγμα που αποδειεί την καλύτερη αποδείξει ότι «η δική του παρακράτους» δίκασε επί της ουσίας το ευρύτερο δημοκρατικό στρατόπεδο.

ΑΝΑΜΕΣΑ σε εκείνους που ήθελαν να τιμωρηθεί παραδειγματικά σε όλες τις εκδοχές του ένας πολυλόκαμος μηχανισμός - ακόμη κι αν έχει πηπιθεί ήδη πολιτικά...

Και σε εκείνους που θέωρνησαν μια τέτοια αναμείτρηση υπερβολική ή περιττή από τη στιγμή που το πολιτικό επίπεδο είχε πλέον κριθεί.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ είναι αλήθεια ότι το «ευρύτερο δημοκρατικό στρατόπεδο» είχε εξ' αρχής μονηγεθεί εκκαφαντικό σπέντερνι στο παρακράτος.

Πενήντα άνθρωποι σε ολόκληρη την Ελλάδα σίκωσαν το γάτο.

Οι περισσότεροι συνταγματολόγοι, δημοσιογράφοι, πανεπιστημιακοί, ευαίσθητοι πολίτες, δημοκράτες και υπέρμαχοι δικαιωμάτων, έβγαλαν κατά κανόνα τον σκαμμό. Ούτε παραποθέσεις ζήτησαν, ούτε «πρωτοβουλίες Ερα Μπδέν για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου», ούτε συνεντεύξεις Τύπου, ούτε παρεμβάσεις, ούτε τίποτα.

Η αναισθησία τους είναι αξία μελέτης.

ΥΠΟΘΕΤΩ πως κάποιοι είχαν παραμυθηθεί ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασιλείο της Δανιμαρκίας» και σιγοντίζησαν μέσα τους την «κλόαρο».

Κι υποθέτω πως κάποιοι άλλοι δεν ήθελαν απλά να μπλέξουν διότι είναι κότες.

Θεωρητικό για το δίδυμο Παπαγελοπούλου - Τουλουπάκη έχουν επιβιώσει τα πάντα. Δεν χρειάζεται να επανέλθω στα προφανή. Ίδιως όταν τα γεγονότα μιλούν από μόνο τους. Έτσι είναι στη Βουλή δέκα πολιτικούς ως ύποπτους «για το μεγαλύτερο σκάνδαλο από καταβολής ελληνικού κράτους». Και μετά από μακρόχρονη και λεπτομερειακά δικαστική έρευνα όλες οι υποθέσεις ορατοποιήθηκαν από την τακτική Δικαιοσύνη

Στο ανωτέρω άρθρο περιέχονται τα ακόλουθα ψευδή και συκοφαντικά για εμάς:

α) «Ο γράφων θυμάται προβεβλημένο κυβερνητικό στέλεχος να του εξηγεί πως 'κακώς έγινε ό,τι έγινε αλλά κρίθηκε. Τώρα δεν μπορεί η κυβέρνηση να δώσει την εντύπωση ότι κινηγεί δικαστές και δημοσιογράφους'. Αυτή η δεύτερη αντίληψη φαίνεται ότι επικράτησε κατά την εξέλιξη των πραγμάτων και οδήγησε σε ένα πολύ περιορισμένο κατηγορητήριο. Να θυμίσω ότι η Τουλουπάκη δικάζεται ποινικά αλλά παραμένει ενεργή εισαγγελέας, χωρίς καν πειθαρχικά μέτρα σε βάρος της! Έτσι, αντί για ένα ολόκληρο πολιτικό, δικαστικό και δημοσιογραφικό παρακράτος, οδηγήθηκαν στο εδώλιο μόνο ο Παπαγελοπούλος και η Τουλουπάκη. Τα υπόλοιπα στο δικαστήριο.»

β) «Υπάρχει ένα ερώτημα για το πώς επικράτησε αυτή η κατευναστική άποψη κι αν την επέβαλε κάποια κυβερνητική μεθόδευση. Επισήμως, η κυβέρνηση σκίζει τα ρούχα της πως ούτε διανοήθηκε να κάνει κάτι τέτοιο. Αποδίδει την αποδυνάμωση και τον περιορισμό του κατηγορητηρίου, στο ίδιο το δικαστικό σώμα, τις δεσμεύσεις και τα ανακλαστικά του. Είτε επειδή το κύκλωμα Παπαγγελόπουλου διατηρεί ακόμη ισχυρές άκρες. Είτε επειδή οι δικαστικοί γενικώς δυσφορούν να δικάζουν συναδέλφους τους.»

γ) «Ενδεχομένως απλώς να υπήρξε ανικανότητα ή αφέλεια στους χειρισμούς κυβερνητικών παραγόντων - τώρα, μετά τις παρακολουθήσεις, μου φαίνεται όλο και πιο πιστευτό. Το βέβαιο είναι ότι άφησε πίσω πληγές, όπως την πρόσφατη κόντρα Βενιζέλου-Γεραπετρίτη για το απόρρητο και το νόμιμο των υποκλοπών. Πράγμα που αποτελεί την καλύτερη απόδειξη ότι 'η δίκη του παρακράτους' δίχασε επί της ουσίας το ευρύτερο δημοκρατικό στρατόπεδο.»

δ) «Από την άλλη πλευρά, είναι αλήθεια ότι το 'ευρύτερο δημοκρατικό στρατόπεδο' είχε εξαρχής μουγγαθεί εκκωφαντικά απέναντι στο παρακράτος.»

Όλα τα ανωτέρω χωρία του δημοσιεύματος καταφέρονται μεταξύ άλλων και εναντίον μας και είναι σφόδρα δυσφημιστικά και συκοφαντικά. Ακόμη και ο τίτλος του δημοσιεύματος είναι παραπλανητικός και προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις. Ο 2^{ος} εξ υμών έτι μια φορά κάνει λόγο για «παρακράτος», το οποίο επί της ουσίας δεν υφίσταται, καθώς επίσης προσπαθεί να πείσει το αναγνωστικό κοινό του ότι η απαλλαγή μας οφείλεται σε λόγους πολιτικούς και όχι ουσιαστικούς, το οποίο φυσικά δεν ισχύει, ως έχουμε αναφέρει πολλάκις.

3. Την 03^η-11-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», στη στήλη «Γνώμες» της ηλεκτρονικής έκδοσης της άνω εφημερίδας «www.tanea.gr» (άρθρο διαθέσιμο στους συνδρομητές) (ιδ. <https://www.tanea.gr/print/2022/11/02/opinions/ntropicr/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1588058030196891650>) το άρθρο με τίτλο «», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

ipretentis@tanea.gr

Ντροπή

Η ΔΙΑΚΟΠΗ της δίκης για το Μάτι λόγω ακαταλληλότητας της αίθουσας χαρακτηρίζεται μόνο με μια λέξη: ντροπή!

ΚΑΝΕΝΑΣ δεν δικαιούται να προσπερνά τους τάφους 104 νεκρών. Ή να τους θεωρεί παρεμπόδιον ζήτημα.

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ μάλιστα που παραδόξως ουδείς κυβερνητικός παράγοντας εκείνων των ημερών διώχθηκε για την τραγωδία.

ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ που η δικαιοσύνη έχει ήδη αρνηθεί σε δύο περιπτώσεις το αίτημα του αρμόδιου ανακριτή για μετατροπή των πλημμελημάτων σε κακουργήματα.

ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ που η διατήρηση των διώξεων στο επίπεδο του πλημμελήματος έχει ήδη προσθέσει στη δίκη για το Μάτι τον κίνδυνο της παραγραφής.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ στην οποία οδηγήθηκε ένα μεγάλο μέρος του κατηγορητηρίου για τη Siemens και η οποία απειλεί ήδη άλλες εμβληματικές υποθέσεις, όπως η Μάνδρα.

ΕΝΩ ΑΚΟΜΗ κι όταν δεν υπάρχει κίνδυνος παραγραφής, τότε αποδυναμώνεται ή συρρικνώνεται το κατηγορητήριο. Όπως συνέβη (τυχαία, υποθέτω...) με το βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου - Τουλουπάκη.

ΣΕ ΣΗΜΕΙΟ που παρακολουθώντας λίγο τη διαδικασία αναρωτιέσαι ποιους δικάζει τελικά το Ειδικό Δικαστήριο. Τους κατηγορούμενους ή τους μάρτυρες;

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ κάτι με τη δικαιοσύνη; Δεν το γνωρίζω και θα ήμουν εξαιρετικά απρόθυμος να το βεβαιώσω απίως επειδή κάποιοι το υποθέτουν.

ΑΦΕΝΟΣ επειδή κανείς μας δεν μπορεί, ούτε δικαιούται να υποκαθιστά τη δικαιοσύνη.

ΚΙ ΑΦΕΤΕΡΟΥ επειδή η εμπιστοσύνη στον θεσμό αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη λειτουργία ενός κράτους δικαίου.

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ θα πέσουμε στην παγίδα του κάθε ανισόρροπου που θέλει να πάρει τη δικαιοσύνη στα χέρια του και να εκδίδει αποφάσεις στο καφενείο της γειτονιάς.

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΦΑΝΕΣ (το έχει ήδη εξηγήσει σε μια πολυσυζητημένη αλλά ειλικρινή παρέμβασή της η Πρόεδρος της Δημοκρατίας...) ότι κανείς λογικός πολίτης δεν διεκδικεί να απονέμεται η δικαιοσύνη με βάση «το κοινό περί δικαίου αίσθημα».

ΟΥΤΕ ΦΥΣΙΚΑ δέχεται να πζζονται, να εκβιάζονται ή να απειλούνται δικαστές από «αλληλέγγυους», ακτιβιστές, «δικαιωματιστές» και συνενόχους.

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ να πάρει τον νόμο στα χέρια του μπορεί να μετακομίσει στο Φαρ Ουέστ, μακριά από εμάς.

ΑΛΛΑ μη μου πείτε ότι απαιτείται υψηλή αίσθηση δικαίου για να βρεθεί μια αίθουσα να γίνει μια ακροαματική διαδικασία.

ΟΥΤΕ ότι χρειάζονται δικαστές δυσθεώρητης νομικής παιδείας και προσωπικού σθένους για να αντιληφθούν τι σημαίνει μια δίκη για το Μάτι με τους 104 νεκρούς ή μια δίκη για τη Χρυσή Αυγή ή μια δίκη για τον Παπαγγελόπουλο.

ΚΑΙ Γ' ΑΥΤΟ επιβάλλεται παρά τις απορίες, παρά τις αντιφάσεις και παρά το κενά να διατηρήσουμε αέριαν την εμπιστοσύνη μας στη δικαιοσύνη.

ΕΛΠΙΖΟΝΤΑΣ να βάλει κι εκείνη λίγο το χεράκι της.

Η διακοπή της δίκης για το Μάτι λόγω ακαταλληλότητας της αίθουσας χαρακτηρίζεται μόνο με μια λέξη: ντροπή! Κανένας δεν δικαιούται να προσπερνά τους τάφους 104 νεκρών. Ή να τους θεωρεί παρεμπόδιον ζήτημα

Το άνω άρθρο περιέχει τις ακόλουθες συκοφαντίες:

«**ΚΑΝΕΝΑΣ** δεν δικαιούται να προσπερνά τους τάφους 104 νεκρών [στο Μάτι]. Ή να τους θεωρεί παρεμπόδιον ζήτημα...**ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ** που η διατήρηση των διώξεων στο επίπεδο του πλημμελήματος έχει ήδη προσθέσει στη δίκη για το Μάτι τον κίνδυνο της παραγραφής. **ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ** στην οποία οδηγήθηκε ένα μεγάλο μέρος του κατηγορητηρίου για τη Siemens και η οποία απειλεί ήδη άλλες εμβληματικές υποθέσεις, όπως η Μάνδρα. **ΕΝΩ ΑΚΟΜΗ** κι όταν δεν υπάρχει κίνδυνος παραγραφής, τότε αποδυναμώνεται ή συρρικνώνεται το κατηγορητήριο. Όπως συνέβη (τυχαία, υποθέτω...) με το βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου-Τουλουπάκη».

Ο 2^{ος} εξ υμών εμμένει κακόβουλα να εξαπολύει προσβολές προς το πρόσωπό μας. Ακόμη και το ανωτέρω άρθρο του, στο οποίο περιέργως πραγματεύεται ένα θέμα διαφορετικό από την υπόθεση της δήθεν σκευωρίας της Novartis, επιχειρεί να κάνει συσχετισμούς της

υπόθεσης στο Μάτι με την υπόθεση της δήμευσης της Novartis, δηλαδή δύο υποθέσεων οι οποίες δεν σχετίζονται καθόλου, προβαίνοντας με ειρωνικό τόνο [(τυχαία, υποθέτω...)], σε κακοήθη σχόλια, που αφορούν την μη παραπομπή μας στο Ειδικό Δικαστήριο.

4. Την 21^η-12-2022 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο [Twitter/X \(@jpretenteris\)](https://twitter.com/jpretenteris/status/1605662094224814080/photo/1) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1605662094224814080/photo/1>), το άρθρο με τίτλο «**Αυτονόητα**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά
ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ
jpretenteris@tanea.gr

Αυτονόητα

ΟΜΟΛΟΓΩ ότι πολλές φορές είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις την ακριβή των πολλών από το θράσος των λίγων.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΞΕΝΟ όμως, τη στιγμή που ένα δικαστικό και δημοσιογραφικό παρακράτος παρελαύνει από το Ειδικό Δικαστήριο, οι δημοσιογραφικές ενώσεις να βγάζουν ανακοινώσεις εναντίον του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

ΠΑ ΠΟΙΟ ΛΟΓΟ; Επειδή ο Ντογιάκος είπε ότι η δημοσιογραφία δεν έχει φορολογική ασυλία, ούτε είναι θεμιτό να ασκείται με χρήματα αγνώστου ή σκουρόχρωμης προέλευσης.

ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΣΕ επίσης ότι κανείς δεν νομιμοποιείται να απειλεί ή να διατάσσει δικαστές, ούτε να υποκαθιστά τη Δικαιοσύνη επειδή έτσι του ζημέρωσε.

ΑΛΛΟ «ΚΡΙΝΩ» και άλλο «εκβιάζω».

ΠΟΙΟΣ ΔΙΑΦΩΝΕΙ; Σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία, δύσκολα θα βρεθεί λογικός άνθρωπος να υποστηρίξει το αντίθετο.

ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΦΑΡ ΟΥΣΙΣ επικρατούσε ο νόμος του τραμπούκου.

ΑΛΛΑ τότε γιατί πρέπει αυτά τα συνταγματικά αυτονόητα να τα θυμίζει ένας εισαγγελέας αντί να τα βροντοφωνάζουν πρώτες οι ίδιες οι δημοσιογραφικές ενώσεις;

ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ που δεν χρειαζόταν καν ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για να τα εξαγγείλει. Η πολιτεία διαθέτει ελεγκτικές Αρχές και η Δικαιοσύνη έχει όλα τα μέσα να κάνει τη δουλειά της.

ΑΝ ΟΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ κυκλοφορούν ελεύθεροι, δεν φτάνει οι δημοσιογράφοι.

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ δηλαδή κάποτε να συμφωνήσουμε (ακόμη και μεταξύ δημοσιογράφων...) ότι η δημοσιογραφία δεν είναι έκνομη, άνομη ή ανεξέλεγκτη δραστηριότητα.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ούτε πλιότισκο.

ΔΕΝ ΥΠΕΡΚΕΙΤΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, αλλά αντίθετως ασκείται στα πλαίσια του νόμου. Και όσοι την ασκούν υπόκεινται στις υποχρεώσεις κάθε έλληνα πολίτη.

ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΟΥΜΕ δηλαδή ότι ο Τύπος δεν είναι λημέρι ανυπότακτων, ούτε κρησφύγετο λιστών.

ΔΕΝ ΧΑΙΡΕΙ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΥΛΙΑΣ, ούτε δικαιούται ανεξέλεγκτο έσοδο από αδιευκρίνιστες προελεύσεις και περίεργες δραστηριότητες.

ΝΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΩ μάλιστα για να μην μπερδεύονται οι δημοσιογραφικές ενώσεις στις ανακοινώσεις τους πως όταν λέμε ότι «η δημοσίευση είναι η ψυχή της Δικαιοσύνης», δεν εννοούμε τους απατεώνες που χρησιμοποιούν τη δημοσίευση για να γλιτώσουν τη Δικαιοσύνη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ αναρωτιέμαι γιατί τα αυτονόητα αποτελούν ζήτημα αντιδικίας μεταξύ δημοσιογραφικών ενώσεων και Αρείου Πάγου.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ μπορεί να βρω. Οτι πολλοί και από τις δύο πλευρές δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ έχουμε δικαστές που υποδύονται τους δημοσιογράφους και δημοσιογράφους που παριστάνουν τους δικαστές.

ΜΕ ΠΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ το δικαστικό βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελοπούλου και Τουλουπάκη που σχεδόν τους έβγαλε όλους λάδι. Και τους δικαστές και τους δημοσιογράφους.

ΠΩΣ να μην μπερδεύονται λοιπόν;

ΠΩΣ ΜΑΛΛΟΝ όταν υπάρχουν δικαστές και δημοσιογράφοι που κάνουν και τους πολίτες. Εκεί να δεις μπέρδεμα.

“
Αναρωτιέμαι γιατί τα αυτονόητα αποτελούν ζήτημα αντιδικίας μεταξύ δημοσιογραφικών ενώσεων και Αρείου Πάγου. Μια εξήγηση μπορώ να βρω. Οτι πολλοί και από τις δύο πλευρές δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους
”

Το ανωτέρω άρθρο περιέχει τα εξής ψεύδη και συκοφαντίες:

«...αναρωτιέμαι γιατί τα αυτονόητα αποτελούν ζήτημα αντιδικίας μεταξύ δημοσιογραφικών ενώσεων και Αρείου Πάγου. **ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ** μπορώ να βρω. Ότι πολλοί και από τις δύο πλευρές δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. **ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ** έχουμε δικαστές που υποδύονται τους δημοσιογράφους και δημοσιογράφους που παριστάνουν τους δικαστές. **ΜΕ ΠΙΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ** το δικαστικό βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου και Τουλουπάκη που σχεδόν τους έβγαλε όλους λάδι. Και τους δικαστές και τους δημοσιογράφους.»

Ο 2^{ος} εξ υμών και εν προκειμένω υπονοεί ότι η απαλλαγή μας από το Δικαστικό Συμβούλιο του Αρείου Πάγου δεν έγινε αξιοκρατικά, αλλά είναι προϊόν κάποιας μεθόδευσης. Η συνωμοσιολογία του Ι. Πρετεντέρη δεν έχει όριο. Φαίνεται όχι μόνο ότι δεν μπορεί να αποδεχθεί την κρίση του ανώτατου Δικαστηρίου της χώρας μας, αλλά και ότι του προκαλεί δυσφορία αυτή η απόφαση. Ο ισχυρισμός «τους έβγαλε όλους λάδι» αποδεικνύει ακριβώς την εμμονή και την κακοβουλία του 2^{ου} εξ υμών, ο οποίος προσβάλλει και εμάς και τους λοιπούς δημοσιογράφους που ενεπλάκησαν στην υπόθεση, αλλά και την ίδια την Ελληνική Δικαιοσύνη. Είναι ντροπή!

5. Την 13^η-02-2023 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», στη στήλη «Γνώμες» της ηλεκτρονικής έκδοσης της άνω εφημερίδας www.tanea.gr (διαθέσιμο για τους συνδρομητές), στη στήλη «Γνώμες» της ηλεκτρονικής έκδοσης της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ» «www.tovima.gr» (ιδ. <https://www.tovima.gr/2023/02/13/opinions/empistosyni-4/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1625393176495243266/photo/1>), το άρθρο με τίτλο «Εμπιστοσύνη», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ Ι.Κ. ΠΑΠΑΝΤΟΝΙΟΥ

jpapantoniou@tanea.gr

Εμπιστοσύνη

ΑΝ ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ του Αρείου Πάγου που θα κρίνουν τη συμμετοχή των Κασιδιάρηδων στις εκλογές είναι σαν εκείνους στο Ειδικό Δικαστήριο που βρήκαν αψεγάδιαστο τον Παππά, πολύ φοβάμαι μήπως δούμε τον Κασιδιάρη όχι μόνο βουλευτή αλλά και υπουργό.

ΠΡΟΦΑΝΩΣ έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. Αλλά μερικές φορές χρειάζονται τεράστιες προσπάθειες για να έχουμε εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη.

ΠΡΩΤΑ ήταν το ανεκδιήγητο βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου - Τουλουπάκη. Ακόμη γελούν οι παρακρατικοί που βγήκαν λάδι.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ η κυρία εισαγγελέας στη δίκη Παππά. Μόνο συχαρητήρια δεν έδωσε στον κατηγορούμενο για την πολιτεία του.

ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ κάποιοι προσγειώθηκαν στην Ελλάδα από άλλον τόπο όπου ζούσαν την τελευταία δεκαετία και δεν έχουν καταλάβει ούτε τι δικάζεται, ούτε ποιους δικάζουν, ούτε γιατί δικάζονται.

ΛΟΠΚΟ. Στον μακρινό αυτόν πλανήτη φαίνεται ότι θεωρείται απολύτως θεμιτό να σπάνουν οι υπουργοί κανάλια, να μοιράζουν ποσοστά συνδικατοσύνης στα κανάλια που θέλουν να στήσουν και να κόπτονται για τη χρηματοδότηση των καναλιών που ενδιαφέρονται να στήσουν.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ κανονικά πράγματα και θεωρείται ασφαλώς χρήσιμο που η κυρία εισαγγελέας το κατανόησε και το εξήγησε στο ακροατήριο.

ΟΠΩΣ είναι επίσης αξιόπαινη η κατανόηση στο γεγονός ότι μια αραβική κατασκευαστική εταιρεία ανέλαβε να χρηματοδοτήσει έναν Έλληνα εργολάβο για να φτιάξει τηλεοπτικό κανάλι στην Ελλάδα.

ΕΙΝΑΙ κάτι απολύτως φυσιολογικό και συνηθισμένο.

ΠΩΣ ΑΛΛΟΙ ΑΡΑΒΕΣ πήραν την Παρί Σεν Ζερμέν κι άλλοι τη Μάντσεστερ Σίτι; Ε, οι δικοί μας Αραβες πήγαν να αγοράσουν τον Καλογρίτσα.

ΔΙΟΤΙ ΚΑΘΕ ΑΡΑΒΑΣ εργολάβος το έχει μαράζι. Θέλει να πάρει τον Μέσι, τον Γκουαρνιόλα ή έστω την Κατερίνα Καινούργιου.

ΤΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ αυτά η κυρία εισαγγελέας και λογικά θεώρησε τον Παππά αψεγάδιαστο.

ΔΙΟΤΙ Ο ΠΑΠΠΑΣ δεν είχε καμία σχέση. Τι φταίει εκείνος αν μια στιγμή που ο Αραβας περιπλανιόταν στην έρημο πάνω στην καμήλα του άκουσε τη φωνή του Προφήτη να τον προστάζει: - Αραβα εργολάβε! Φτιάξε κανάλι στην Ελλάδα. Και να είναι ΣΥΡΙΖΑ.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ Ο ΑΡΑΒ; Να παρακούσει τον Προφήτη;

ΚΑΙ ΜΗ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ που ξέρει ο Προφήτης από κανάλια και ΣΥΡΙΖΑ διότι εδώ ο Ιησούς έγραφε επιστολές στον Βελόπουλο, ο Προφήτης σάς πείραζε;

ΕΥΤΥΧΩΣ ΛΟΙΠΩΝ που αναδείχθηκαν αυτά στο Ειδικό Δικαστήριο και βγάλουν λάδι τον Παππά. Ο άνθρωπος προφανώς δεν φταίει αν ο Προφήτης ήταν οπαδός του Τζανακόπουλου.

Γ' ΑΥΤΟ ΣΑΣ ΛΕΩ. Έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. Ακόμη κι αν μερικές φορές χρειάζεται τεράστια προσπάθεια και λίγη τλάκα για να το καταφέρουμε.

Προφανώς έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. Αλλά μερικές φορές χρειάζονται τεράστιες προσπάθειες για να έχουμε εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη

Στο ανωτέρω άρθρο περιέχονται τα κάτωθι συκοφαντικά και δυσφημιστικά:

«**ΑΝ ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ** του Αρείου Πάγου που θα κρίνουν τη συμμετοχή των Κασιδιάρηδων στις εκλογές είναι σαν εκείνους στο Ειδικό Δικαστήριο που βρήκαν αψεγάδιαστο τον Παππά, πολύ φοβάμαι μήπως δούμε τον Κασιδιάρη όχι μόνο βουλευτή αλλά και υπουργό. **ΠΡΟΦΑΝΩΣ**, έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. Αλλά μερικές φορές χρειάζονται τεράστιες προσπάθειες για να έχουμε εμπιστοσύνη στη Δικαιοσύνη. **ΠΡΩΤΑ** ήταν το ανεκδιήγητο βούλευμα για την υπόθεση Παπαγγελόπουλου-Τουλουπάκη. Ακόμη γελούν οι παρακρατικοί που βγήκαν λάδι. **ΚΑΙ ΤΩΡΑ** η κυρία εισαγγελέας στη δίκη Παππά. Μόνο συχαρητήρια δεν έδωσε στον κατηγορούμενο για την πολιτεία του.»

Ως και στο ανωτέρω άρθρο, ο 2^{ος} εξ υμών εξακολουθεί να επικρίνει με περισσό θράσος το απαλλακτικό υπέρ ημών βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του αρ. 86 παρ. 4 του Συντάγματος χαρακτηρίζοντας το αυτή τη φορά «ανεκδιήγητο» και έτι μια φορά μας αποκαλεί «παρακρατικούς, που βγήκαν λάδι». Αυτά φυσικά δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα ως έχουμε αναφέρει και ανωτέρω. Η αλήθεια είναι ότι έχουμε απαλλαχθεί οριστικά από την υπόθεση της σκευωρία της Novartis, σύμφωνα με τις νόμιμες διαδικασίες που ορίζει ο νόμος. Κάθε άλλο σχόλιο περισσεύει.

6. Την 06^η-03-2023 δημοσιεύθηκε στη στήλη «Εμπιστευτικά» της έντυπης έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», στη στήλη «Γνώμες» της ηλεκτρονικής έκδοσης της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ» «www.tovima.gr» (ιδ. <https://www.tovima.gr/2023/03/06/opinions/katharo/>) και στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) (ιδ. <https://twitter.com/jpretenteris/status/1632854484140408832/photo/1>) το άρθρο με τίτλο «**Καθαρό**», το οποίο έχει επιλέξει ως κάτωθι:

Εμπιστευτικά

ΤΟΥ J.K. ΠΑΠΑΝΤΟΝΙΟΥ

jpapantoni@tanea.gr

Καθαρό

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ και το δεύτερο Ειδικό Δικαστήριο με καθαρό σκορ. **ΣΕ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΔΙΚΕΣ** και σε δυο διαφορετικά δικαστήρια, δυο υπουργοί της πρώην κυβέρνησης κατηγορήθηκαν για διαφορετικές υποθέσεις. Και οι δυο βρέθηκαν ένοχοι.

ΣΚΟΡ πρόκρισης.

ΣΟΒΑΡΕΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ δεν υπάρχουν ως προς την ετυμηγορία ή τη διαδικασία.

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ εξάντλησαν κάθε όριο επιείκειας. Η εισαγγελέας υπήρξε φιλικότερη κι από την υπεράσπιση. Ενώ η σοβαρότερη υπόθεση, η σκευωρία Novartis, είχε ήδη αφαιρεθεί από το κατηγορητήριο με το ανεκδιήγητο βούλευμα του περασμένου καλοκαιριού.

«ΛΟΠΚΑ ΔΣΥΝΤΑΚΤΟ, αντιφατικό κι ανατιολόγητο» το είχε χαρακτηρίσει ο Β. Βενιζέλος (21/7).

ΑΦΟΥ ΛΟΙΠΟΝ το βούλευμα είχε καταργήσει το κατηγορητήριο, ευλόγως η κατηγορούμενη πρώην εισαγγελέας διαφθοράς απαλλάχτηκε. Δεν ήταν και κανένας θρίαμβος της νομικής σκέψης.

ΠΟΛΥ ΚΑΚΟ για το τίποτα, λοιπόν; Δεν συμφωνώ.

ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ (για ένα φυσιολογικό μυαλό, τουλάχιστον...) δεν ήταν η ταλαίπωρα των κατηγορουμένων. Η δημοκρατία δεν εκδικείται.

ΑΛΛΑ αμύνεται.

Γ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ήταν η ανάδειξη της ισχύος της απέναντι σε όσους αποπειράθηκαν να την καταλύσουν ή να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους.

ΚΙ ΑΥΤΟ ακριβώς επιβεβαιώθηκε στα δυο Ειδικά Δικαστήρια.

ΟΤΙ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ τυχάρπαστων πολιτικών, δικαστικών και δημοσιογράφων με όποιες σχέσεις και όποιες επιδιώξεις προσπάθησαν αλλά δεν κατόρθωσαν να επιβληθούν της Πολιτείας και του κράτους δικαίου - όσο κι αν το επικαλούνται στις μεθοδεύσεις τους...

ΥΠΑΡΧΕΙ όμως και κάτι απεχθέστερο.

ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΥΤΟΙ έδρασαν κατηλευόμενοι τα πιο χαμηλά ένστικτα της κοινωνίας. Την καχυποψία, τον συμπληψισμό, τον υπαιτιισμό, τη δυσπιστία, τη διαστρέβλωση, τη μνησικακία.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΙΑΝ την παρανοειδή εικόνα μιας άθλιας διεφθαρμένης χώρας προκειμένου να οργανώσουν τον έλεγχό της. Και έπεισαν κόσμο.

ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΔΥΣΚΟΛΟ. Το ψυχολογικό κλίμα αποσταθεροποίησης που είχε φέρει μαζί της η κρίση βοήθησε. Μια αλαφιοσμένη κοινωνία δεν είναι ποτέ σώφρων και ψυχραιμος κριτής.

ΑΚΟΜΗ και μια εύλογη επιδίωξη, όπως η αδειοδότηση των καναλιών, απέκτησε ανεξήγητα ένα φανατικό πρόσημο.

ΟΔΗΓΗΣΕ έτσι σε έναν αντισυνταγματικό διαγωνισμό και σε έναν κατάδικο υπουργό. Ενώ αρκούσε απλώς να τιμολογήσουν τις άδειες, όπως και έγινε στη συνέχεια χωρίς να ανοίξει μύτη.

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ να δώσω κι άλλα παραδείγματα. Αλλά δεν χρειάζεται. Διότι το ζητούμενο δεν ήταν ποτέ η νομιμότητα. Ήταν ο έλεγχος.

ΑΥΤΟ ΚΑΤΕΔΕΙΞΑΝ τα δυο Ειδικά Δικαστήρια και όσα προηγήθηκαν.

ΚΑΙ ΤΙ ΕΜΕΙΝΕ ΤΕΛΙΚΑ; Η πικρία κι ο εύλογος θυμός δέκα αθώων ανθρώπων που χωρίς στοιχεία κρεμάστηκαν στα μαντάκια επειδή βρέθηκαν στη λάθος πλευρά της Βουλής.

Σε δυο διαφορετικές δίκες και σε δυο διαφορετικά δικαστήρια, δυο υπουργοί της πρώην κυβέρνησης κατηγορήθηκαν για διαφορετικές υποθέσεις. Και οι δυο βρέθηκαν ένοχοι. Σκορ πρόκρισης

Πέραν των προσβολών που έχει διατυπώσει και σε άλλα άρθρα (όπως για παράδειγμα ότι «τα δικαστήρια εξάντλησαν κάθε όριο επιείκειας» και ο χαρακτηρισμός «ανεκδιήγητο βούλευμα», τα οποία έχουμε εκτενώς σχολιάσει ανωτέρω στην παρούσα) το εν λόγω άρθρο περιέχει τα κάτωθι συκοφαντικά και δυσφημιστικά:

«**ΚΙ ΑΥΤΟ** ακριβώς επιβεβαιώθηκε στο δυο Ειδικά Δικαστήρια. **ΟΤΙ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ** τυχάρπαστων πολιτικών, δικαστικών και δημοσιογράφων με όποιες σχέσεις και όποιες επιδιώξεις προσπάθησαν, αλλά δεν κατόρθωσαν να επιβληθούν της Πολιτείας και του κράτους δικαίου -όσο κι αν το επικαλούνται στις μεθοδεύσεις τους... **ΥΠΑΡΧΕΙ** όμως και κάτι απεχθέστερο. **ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΥΤΟΙ** έδρασαν κατηλευόμενοι τα πιο χαμηλά ένστικτα της κοινωνίας. Την καχυποψία, τον συμπληψισμό, τον υπαιτιισμό, τη δυσπιστία, τη διαστρέβλωση, τη μνησικακία».

Εν προκειμένω, ο 2^{ος} εξ υμών μας συκοφαντεί, μεταξύ άλλων, αποκαλώντας μας τυχάρπαστους και συνεχίζοντας το ίδιο μοτίβο επικαλείται δήθεν μεθοδεύσεις. Ωστόσο, όλα αυτά έχουν ήδη και από το χρόνο ανάρτησης του δημοσιεύματος κριθεί αμετακλήτως και καμία αμφισβήτηση δεν χωρεί επ' αυτού.

Δ. ΑΙΤΗΜΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗΣ

Με την παρούσα σας καλούμε, εντός προθεσμίας 10 ημερών από την επίδοση της παρούσας, να προχωρήσετε σε αληθή και ειλικρινή αποκατάσταση της της βαρύτατης προσβολής μας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Ν. 4356/2015, και να ανακαλέσετε τις ψευδείς και προσβλητικές για το πρόσωπό μας διαδόσεις, αντικαθιστώντας το ως άνω ψευδές δημοσίευμα με το κάτωθι κείμενο επανόρθωσης, που περιέχει τα αληθή γεγονότα, ως ακολούθως:

«Σε δεκαπέντε (15) άρθρα μου, που δημοσιεύθηκαν στις εφημερίδες «Τα Νέα» και «Το Βήμα της Κυριακής», στους ιστότοπους και των δύο εφημερίδων, στον ιστότοπο www.in.gr και στον προσωπικό μου λογαριασμό στο Twitter/X (@jpretenteris) από το Φεβρουάριο του 2020 ως και το Μάρτιο του 2023, αναφέρθηκα σε ανύπαρκτα γεγονότα και διατύπωσα υποτιμητικές και προσβλητικές κρίσεις σε βάρος του εκδότη της εφημερίδας «Δημοκρατία», Ιωάννη Φιλιππάκη, και του αρθρογράφου της ίδιας εφημερίδας, Αλέξανδρου Τάρκα.

Όλα τα άρθρα αφορούσαν τη δικαστική διαμάχη αμφοτέρων με τον επιχειρηματία Σάμπυ Μιωνή και τους ισχυρισμούς του τελευταίου, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν για τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου για την υπόθεση Novartis. Οι δύο υποθέσεις εξετάστηκαν, ενιαία, από την αρμόδια Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή και, στη συνέχεια, από το Δικαστικό Συμβούλιο που συγκροτήθηκε, με μέλη ανώτατους δικαστές του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 4 του Συντάγματος.

Σύμφωνα με το βούλευμα που εξέδωσε το άνω Δικαστικό Συμβούλιο, οι Ιωάννης Φιλιππάκης και Αλέξανδρος Τάρκας δεν εμπλέκονται σε καμία, απολύτως, άδικη πράξη και δεν υπήρχε καν θεμελίωση υπόθεσης πραγματικού ποινικού ενδιαφέροντος.

Στο πλαίσιο αυτό, αναιρώ πλήρως και κατηγορηματικά το όλο σκεπτικό και το περιεχόμενο των δεκαπέντε (15) άρθρων μου. Αναγνωρίζω ότι στα εννέα (9) από αυτά, που δημοσιεύθηκαν πριν από την έκδοση του βουλεύματος του Δικαστικού Συμβουλίου, παραβίασα κατάφωρα το τεκμήριο αθωότητας των Ιωάννη Φιλιππάκη και Αλέξανδρου Τάρκα. Στα δε υπόλοιπα έξι (6) άρθρα, που δημοσιεύθηκαν μετά την έκδοση του -πλήρως απαλλακτικού για αμφοτέρους- βουλεύματος, πρόσβαλα θάναυσα την προσωπικότητά τους και σειρά δικαιωμάτων τους.

Σέβομαι και δεν αμφισβητώ την τιμή, την υπόληψη και την επαγγελματική φήμη των Ιωάννη Φιλιππάκη και Αλεξάνδρου Τάρκα.»

Επειδή ισχυρισθήκατε και διαδώσατε σε ένα μεγάλο αριθμό ατόμων, ήτοι το αναγνωστικό κοινό σας και τους χρήστες του Twitter/X που ακολουθούν το προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών (@jpretenteris) στο προαναφερόμενο κοινωνικό δίκτυο, τα ανωτέρω ψεύδη και δυσφημήσεις σε βάρος μας, τα οποία γνωρίζετε ότι βλάπτουν την τιμή, την υπόληψη και την επαγγελματική μας φήμη.

Επειδή η ανωτέρω συμπεριφορά σας είναι παράνομη και αντίθετη προς τη δημοσιογραφική δεοντολογία, είχε δε ως αποτέλεσμα την προσβολή της προσωπικότητας αμφοτέρων ημών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με τη ρητή επιφύλαξη παντός εν γένει νομίμου δικαιώματός μας

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΘΑ εντόνως για την ανωτέρω παράνομη, υπαίτια και κακόπιστη συμπεριφορά σας και σας **ΚΑΛΟΥΜΕ** όπως, εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την επίδοση της παρούσας, αποκαταστήσετε την εις βάρος μας προσβολή, αφενός με την απόσυρση των από 29-02-2020, 01-03-2020, 23-05-2020, 12-12-2020, 23-05-2021, 10-09-2021, 04-01-2022, 24-02-2022, 03-05-2022⁰³-07-2022, 24-09-2022, 03-11-2022, 21-12-2022, 13-02-2023, 06-03-2023 άρθρων του 2^{ου} εξ υμών από όλα τα ειδησεογραφικά μέσα στα οποία είχαν δημοσιευθεί τα προαναφερόμενα άρθρα, ως αναλυτικώς περιγράφουμε ανωτέρω και αφετέρου με την δημοσίευση α) στην έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ», β) στην έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση της ιστοσελίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», γ) στον διαδικτυακό ειδησεογραφικό ιστότοπο «www.in.gr» και δ) στον προσωπικό λογαριασμό του 2^{ου} εξ υμών στο κοινωνικό δίκτυο Twitter/X (@jpretenteris) του αποκαταστικού της τιμής και της υπόληψής μας άρθρου με το ανωτέρω περιεχόμενο, καθώς και εντός της ίδιας ως άνω προθεσμίας να μας γνωστοποιήσετε τούτο εγγράφως, μέσω email στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου niadis@niadiskarydi.gr.

Άλλως, σας **δηλώνουμε** ότι, στην περίπτωση που δεν προβείτε άμεσα στις ανωτέρω ενέργειες, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, θα μετέλθουμε κάθε νομίμου μέσου, εξωδίκως ή/και δικαστικώς, ενώπιον παντός αρμόδιου Δικαστηρίου και Αρχής για την αποκατάσταση οποιασδήποτε ζημίας μας προξένησε η ανωτέρω περιγραφείσα παράνομη, υπαίτια και κακόπιστη συμπεριφορά σας.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εντέλλεται όπως επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς αυτούς στους οποίους απευθύνεται, προς γνώση τους και για να επέλθουν οι νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντας ολόκληρό το περιεχόμενο της στις εκθέσεις επίδοσεως που θα συντάξει.

Αθήνα, 13 Δεκεμβρίου 2023

Οι εξωδίκως δηλούντες-διαμαρτυρόμενοι-καλούντες

1. Ιωάννης Φιλιππάκης

2. Αλέξανδρος Τάρκας

